

Doma in po svetu

— PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV —

Gorbačov na svojem prvem obisku na Kubi — Castro zelo skeptičen o »perestrojki« in »glasnosti« — Pogovori zelo zaupni

HAVANA, Kuba — Sovjetski voditelj Mihail Gorbačov je na svojem prvem obisku na Kubi. Gorbačov je tudi prvi sovjetski voditelj, ki je obiskal Kubo vse od obiska Leonida Brežnjeva pred 15 leti. Kubanski voditelj Fidel Castro je pričakal Gorbačova na letališču v Havani. Na videz so odnosi med Castrom in Gorbačovom prijateljski, dobro obveščeni opazovalci pa vedo povedati, da so Sovjeti kritični do Castrove trdovratnosti glede uvedbe gospodarskih reform in njegove želje, da bi še izvažal »revolucijo« v države tkim. Tretjega sveta.

Gorbačov in Castro bosta imela intenzivne pogovore, ki so se že pričeli. Podrobnosti o vsebini le-teh ni, vendar sovjetski predstavniki pravijo, da Gorbačov poudarja, da bi Sovjeti radi videli močnejše kubanske ukrepe zoper mednarodno trgovanje z mamili. Ameriški viri pravijo na primer, da Kuba ne ovira poletov letal, ki prevažajo mamila iz Južne Amerike, predvsem Kolumbije, v ZDA. Castro pa naj bi bil zaskrbljen nad rastočo uporabo mamil med mladimi v južnoameriških državah. Državnika — po sovjetskih in kubanskih predstavnikih — tudi govorita o problemu dolgov, ki je veliko breme za skoro vse dežele tretjega sveta, med njimi tudi za Kubo.

Gotovo je, da bo Gorbačov omenil tudi ogromno gospodarsko pomoč, ki jo daje ZSSR Kubi letno. Po ameriških virih znaša ta pomoč 6 do 7 milijard dolarjev letno, kar je breme za Sovjete. Zaradi tega bi Moskva rada videla razne reforme v kubanskem gospodarstvu, vendar Castro takim reformam nasprotuje in celo poudarja večjo vlogo države v gospodarskih zadevah. Gorbačov bo baje tudi izrazil zadržanost do raznih potez kubanske zunanje politike, ker kubansko ravnanje utegne škodovati sovjetskim interesom pri ZDA in morda tudi pri državah Zahodne Evrope. Ni pričakovati, da bodo podrobnosti o teh izmenjavah mnenj objavljene.

Gorbačov in Castro bosta pa podpisala pogodbo o prijateljstvu.

Županske volitve danes v Chicagu — Prednost ima Richard M. Daley, črnski kandidat Timothy Evans zaostaja

CHICAGO, Ill. — Danes bodo volitve za novega župana mesta. Ankete javnega mnenja kažejo, da ima prednost Richard M. Daley, 46-letni sin bivšega župana Richarda J. Daleya, ki je bil župan celih 21 let. Daley je zmagal v demokratski stranki na primarnih volitvah in premagal župana Eugena Sawyerja, ki je črnc. Ker je pa Daley belec in sin bivšega, sedaj že pokojnega Richarda J. Daleya, je večina črncev z Jessejem Jacksonom na čelu spregledala izid volitev in podpira drugega črnkega kandidata, 45-letnega mestnega odbornika Timothyja Evansa. Ta kandidira kot nove »Harold Washington« stranke. Harold Washington je namreč bil prvi župan Chicaga črnkega rodu, a je umrl na posledicah srčnega infarkta novembra 1987.

Ron Brown, črnc, ki je sedaj načelnik demokratske stranke v ZDA, je prišel v Chicago in izrazil svojo podporo za Daleya. Zaradi tega Browna kritizirajo mnogi črnki, ki pravijo, da bi moral biti za črnkega kandidata Evansa, Brown pa trdi, da načeljuje celotni demokratski stranki. Politični anali-

tiki menijo, da je lanski predsedniški kandidat Jesse Jackson močno padel v ugledu demokratske stranke zaradi obnašanja v volivni kampanji v Chicagu. V Chicagu je 48% volivcev belcev, 42% črncev, 7% je pa špansko govorečih.

Oboroženi gverilci vdrl v Namibijo — Južna Afrika grozi z zavlačevanjem procesa, po katerem bo Namibija postala neodvisna

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — V zadnjih dneh je do 1000 močno oboroženih gverilcev, ki pripadajo osvobodilnemu gibanju SWAPO, infiltriralo iz južne Angole v deželo Namibija, ki jo upravlja Južna Afrika. Po mednarodnem sporazumu, ki so ga posredovali Združeni narodi, je Namibija na poti k neodvisnosti. Vdor gverilcev predstavlja kršitev tega sporazuma. V bojih med gverilci in lokalnimi varnostnimi enotami je v zadnjih dneh padlo najmanj 129 gverilcev, ubitih je tudi 18 namibijskih varnostnikov. Nekatere afriške države pravijo, da so bili gverilci že dalj časa v Namibiji in da so streljali samo, ko so bili napadeni, kar pa nihče ne vzame resno.

Pri ZN so v skrbeh, ker vdor gverilcev utegne zavlačevati izpolnjevanja sporazuma, ki ga je podpisala tudi Južna Afrika.

Bush za od Združenih narodov vodene volitve v od Izraela zasedenih krajih — Mubarak in Šamir ta teden v ZDA

WASHINGTON, D.C. — Včeraj je predsednik George Bush izrazil podporo za volitve v krajih, ki jih ima zasedene Izrael in v katerih živijo Palestinci. Volitve naj bi organizirali Združeni narodi. Bush je to rekel po srečanju z egiptovskim predsednikom Hosnijem Mubarakom, ki je na obisku v ZDA. Mubarak podpira idejo in je očitno, da sta državnikta to izrazila samo nekaj dni pred prihodom v ZDA izraelskega premiera Jicaka Šamirja, ki se bo z Bushom v Beli hiši srečal že ta četrtek. Izraelci takšnih volitev ne odobravajo.

Na kratki tiskovni konferenci je Bush rekel, da glede palestinskega vprašanja mora priti do kompromisa med Izraelci in Arabci in pri dosegu kompromisa bosta morali obe strani v marsičem popustiti. Že pred odhodom iz Izraela je Šamir zavrnil Bushovo pobudo in dejal, da nasprotuje tudi, da bi prišlo do mednarodne konference o palestinskem vprašanju.

— Kratke vesti —

Beograd, SFRJ — V zadnjih dneh so bile le manjše demonstracije na Kosovu, vendar je stanje še vedno zelo napeto. Dinar nadaljuje svoj padec in je ta teden ameriški dolar vreden 8800 din (pretekli teden 8300).

Beijing, Ki. — Li Peng, predsednik kitajske vlade, je dejal, da bo režim upočasnil proces demokratizacije družbe in političnega sistema. Demokracija je dobra, je dejal Li Peng, vendar bi prehitra demokratizacija državi in družbi škodovala.

Covington, Tenn. — Preiskava še ni ugotovila vzroka, zakaj se je podrl most blizu tega mesta. V deroče vode reke Hatchie so padli tri avte in velik tovornjak. Reševalci so našli sedem trupel, osmo pa še pogrešajo.

Port-au-Prince, Hajti — Poskus državnega udara, ki so ga izvedli nekateri častniki haitijske vojske zoper vlado gen. Prospera Avrila, ki je sam prišel na oblast na ta način, ni uspel. Vodja neuspelega udara nosi zanimivo ime podpolk. Himmler Rebu.

Iz Clevelanda in okolice

Baragov dom —

Člani in delničarji Baragovega doma in Družabnega kluba Baragovega doma so vabljeni to soboto zvečer ob 7. uri v prostore Baragovega doma na občni zbor te korporacije.

Lep večer —

Preteklo soboto zvečer je pevski zbor Glasbena Matica podal lep spomladanski koncert, na katerem se je zbor na primeren način spomnil 100. letnice rojstva Ivana Zorman. Dvorana je bila polno zasedena, pevovodkinja Marya Ashamalla, recitator Zormanovih pesmi August Pust, ter seveda pevci in pevke zaslužijo vso pohvalo.

Novi grobovi

Mary Kravos

V ponedeljek, 3. aprila, je v Western Reserve Convalescent Home po dolgi bolezni umrla 77 let stara Mary Kravos, rojena Yankovic v Davisu, W. Va., živeča od l. 1941 na Willoughby Hillsu, vdova po l. 1986 umrlem Hermanu, mati Dorothy Hock, Rose Keba in Roberta, 7-krat stara mati, 8-krat prastara mati, sestra Franka Yankovica ter že pok. Josephine Milkovic in Rose Drenik, članica ADZ št. 5, PSA, Maccabees in Kluba slov. upokojencev na Holmes Ave. Pogreb bo iz Želetovega zavoda na E. 152 St. v četrtek, 6. aprila, v cerkev Marije Vnebovzete dop. ob 9.30 in od tam na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo jutri, v sredo, pop. od 2. do 4. in zv. od 6. do 9.

Antonia Stavar

V soboto, 1. aprila, je v Lake County West bolnišnici po dolgi bolezni umrla 50 let stara Antonia Stavar, rojena Turk v Velikih Brusnicah, Slovenija, 19. maja 1938, hčerka Ivana in Marija (Matko) Turk, pred leti živeča v Clevelandu, zadnja leta pa v Mentorju, žena Albina, mati Sussie in Richarda, sestra Ivana, Stanka in Marije (vsi v Slov.). Pogreb bo iz Želetovega zavoda na E. 152 St. danes, 4. aprila, v cerkev Marije Vnebovzete dop. ob 9.30 in od tam na pokopališče Vernih duš.

Martin E. Kosik

Dne 31. marca je umrl Martin E. Kosik, mož Albine, roj. Kamensek, očim Denise Schultz, 4-krat stari oče, brat Helen, Mary Barlock, Lorette Valencic ter že pok. Paula, Marthe, Emeryja, Andrewa, Johanne Sefchick, Ethel Chamer in Bernarda. Pogreb bo iz Brickmanovega zavoda, 21900 Euclid Ave., danes, v torek, v cerkev sv. Felicite dop. ob 9.30 in od tam na pokopališče Vernih duš.

LILJA vabi —

Dramatsko društvo Lilija vabi na svojo uprizoritev vesele igre »Težke ribe« to nedeljo pop. ob 3.30 v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Obisk —

V naši pisarni se je včeraj popoldne ustavil č.g. Rudi Urbič in se pogovarjal z našimi uslužbenkami in urednikom. Hvala lepa za obisk, g. Urbič!

Letna prodaja peciva —

V soboto in nedeljo, 15. in 16. aprila, bo pri Sv. Vidu letna prodaja peciva in sicer po vseh sv. mašah.

V Rožmanov sklad —

Za študente v oskrbi Mohorjevih domov so darovali v spomin na umrlega Fr. Louisa Tomca (Tomtz) sledeči: \$20 g. in ga. Frank T. Mlinar; \$15 g. in ga. Viktor N. Tominec; \$10 ga. Ludmila Bohnic. Lepo se za darove zahvaljuje pov. J. Prosen.

Zarja ima koncert —

Pevski zbor Zarja ima koncert to soboto zvečer v SDD na Recher Ave. Večerja bo servirana od 5. do 7. zvečer, sledil bo koncert in nato še ples. Vstopnice imajo člani zbora.

Upokojenci vabijo —

St. Clairski upokojenski klub vabi na svoje letno kosilo, ki bo v nedeljo, 23. aprila, v spodnji dvorani SND. Serviranje bo od 1.30 do 3. pop., po kosilu bo zabava, ki bo trajala do 5. pop. Vstopnice bodo na voljo do 15. aprila, torej ne odlašajte. Za rezervacijo, kličite tajnika na 391-9761.

Sen. Lausche daroval —

Naš dolgoletni naročnik in zvest prijatelj sen. Frank J. Lausche je obogatil naš tiskovni sklad za \$500. Za radodarnost in podporo naša iskrena hvala!

Kosilo —

V nedeljo, 30. aprila, bo v Slov. domu na Holmes Ave. kosilo v korist Slovenskega doma za ostarele. Kosilo sponzorirata fara Marija Vnebovzeta in direktorij SDO. Vstopnice so po \$10 (\$5 za otroke) in jih imajo v župnišču, pri SDO, Tony's Polka Village, pisarni Am. Domovine, in vsi člani direktorija SNO.

VREME

Deževno danes dopoldne, v popoldanskem času pa deloma sončno. Najvišja temperatura bo okoli 65° F. Spremenljivo oblačno jutri, zopet z možnostjo dežja in z najvišjo temperaturo okoli 52° F. V četrtek pretežno oblačno z najvišjo temperaturo okoli 42° F.

Ameriška Domovina je Vaš list!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 012400)

James V. Debevec — Publisher, English editor
Dr. Rudolph M. Susel — Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Mike and Irma Telich, Frank J. Lausche
American Home Slovenian of the Year 1987: Paul Košir

NAROČNINA:

Združene države:

\$36 na leto; \$21 za 6 mesecev; \$18 za 3 mesece

Kanada:

\$45 na leto; \$30 za 6 mesecev; \$20 za 3 mesece

Dežele izven ZDA in Kanade:

\$48 na leto; za petkovo izdajo \$28

Petkova AD (letna): ZDA: \$21; Kanada: \$25;

Dežele izven ZDA in Kanade: \$28

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$36.00 — year; \$21.00 — 6 mos.; \$18.00 — 3 mos.

Canada:

\$45.00 — year; \$30.00 — 6 mos.; \$20.00 — 3 mos.

Foreign:

\$48.00 per year; \$28 per year Fridays only

Fridays: U.S.: - \$21.00 - year; Canada: \$25.00 — year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home

6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

Published Tuesday & Friday except 1st 2 weeks in July & the week after Christmas

No. 26 Tuesday, April 4, 1989

Eagleburger in Milošević

Že smo pisali o poznanstvu med Lawrence Eagleburgerjem, sedaj podsekretar v State Departmentu, torej takoj za državnega sekretarja Jamesa Bakerja, in Slobodanom Miloševićem. Ljubljanski »Telex« (23. marca 1989) objavlja poročilo o Eagleburgerjevem pričevanju pred senatnim odborom za zunanje zadeve v zvezi z Jugoslavijo. Poročilo ni podpisano, je pa za vse, ki sledijo dogodkom v Sloveniji in SFRJ več kot zanimivo. Če nam bo posrečilo dobiti v primernem času angleški tekst tega pričevanja, ga bomo objavili, sicer v kolikor se nanaša na Jugoslavijo.

Ur.

V zunanje političnem odboru ameriškega senata so 15. marca začeli preučevati imenovanje Lawrence Eagleburgerja za podsekretarja v ameriškem State Departmentu. Kakor je bilo pričakovati, so se mnoga vprašanja nanašala na položaj v Jugoslaviji, kjer je bil Eagleburger svojčas veleposlanik.

Senator Pressler je med drugim povprašal po človekovih pravicah v Jugoslaviji in dejal: »V zadnjem času smo slišali mnoge razprave, v katerih je bilo rečeno, da ta država razpada.« Dodal je, da je Eagleburger, kolikor je njemu poznano, bližnji prijatelj liderja srbske partije Slobodana Miloševića, na kar je nekdanji veleposlanik v Jugoslaviji odvrnil: »Ni res, senator. Poznam ga, nisem pa njegov bližnji prijatelj.«

Senator Pressler je Eagleburgerja zaprosil, naj označi Miloševićeve politične akcije v lanskem letu in pove, ali so bile za mednacionalne odnose v Jugoslaviji koristne ali škodljive. »Zelo škodljive! Začel bom s tem, da vas bom spomnil na statistike. Med drugo svetovno vojno je Jugoslavija izgubila več ljudi od katerekoli države, z izjemo Poljske. Polovico teh Jugoslovancev so ubili drugi Jugoslovani. Država ima dolgo in neprijetno zgodovino nacionalnih antagonizmov in je med drugo svetovno vojno predstavljala enega najbolj ogabnih primerov teptanja človekovih pravic — Srbov proti Hrvatov in Hrvatov proti Srbom. Mednacionalni odnosi so bili grozljivi. Ena izmed zadev, za katere si je Tito po vojni veliko prizadeval, mnogi izmed nas pa smo bili prepričani, da mu je to tudi uspelo, je bila, zaustaviti nacionalistične težnje in namesto občutka nacionalne pripadnosti zgraditi občutek jugoslovanstva. Dokler je bil Tito živ, mislim, so bili tudi rezultati. Toda tisto, kar smo videli po njegovi smrti in se je zaradi vrste razlogov, zlasti notranjih političnih in ekonomskih, dogajalo predvsem lani, je ponovno obujanje nacionalizma in to na zelo nevaren način. Milošević je zelo pomemben udeleženec v tej igri. Kar zadeva gospodarstvo, po mojem mnenju ni dvoma, da si Milošević prizadeva za liberalizacijo ekonomskega sistema v zahodnem slogu, orientiranega k trgu. V političnem smislu pa je vse kaj drugega kakor liberalec.

Dolga leta brzdan srbski nacionalizem po eni strani uporablja, da bi zvezno vlado prisilil k soočenju z nekaterimi

Klub Sentklerskih upokojencev vljudno vabi na praznovanje svoje 27. obletnice...

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 23. aprila, bo klub Sentklerskih upokojencev praznoval 27-letnico obstoja s slavnostnim kosilom, ki bo v spodnji dvorani Slovenskega narodnega doma na 6417 St. Clair Avenue.

Leta 1962 se je zbrala majhna skupina upokojenih Slovencev in ustanovila društvo za upokojence slovenskega rodu v St. Clairski naselbini. Imenovalo se je: »Klub slovenskih upokojencev«. V prvih letih so bili člani samo Slovenci, zadnja leta pa je bilo soglasno sklenjeno, da so člani društva lahko vsi upokojenci, ki stanujejo v naši naselbini.

Število članstva hitro raste. Še pred 5 leti je bilo vpisanih 80 članov, letos jih je pa že 220.

Da bomo to obletnico čim lepše praznovali, vabimo vse vas, naše prijatelje, iz bližnje in daljne okolice, da se nam pridružite. Postregli vam bomo z okusno juho, kokošjo in svinjsko pečenko, za priboljšek bo pa še jabolčni zavitek in kava.

Kosilo bomo servirali od 1:30 do 3:30 popoldne. Potem bo zabava do 5h pop. Razdelili bomo tudi precej nagrad.

Ker bi naša kuharica rada vedela, za koliko oseb naj pripravi kosilo, prosimo, da kupite listke ali jih rezervirate do 15. aprila. Listke za kosilo si lahko zagotovite po telefonu pri članih društva ali pa pokličite tajnika Stanleya Franka na 391-9761. Listki za kosilo so samo 8 dolarjev.

Pridružite se nam! Zagotavljamo vam okusno kosilo, prijetno družbo in dobro voljo! Na svidenje v nedeljo 23. aprila!

Angela Bolha, podpreds.

Drobtinice, sladke in žaltave

CLEVELAND, O. - Se smem zopet oglasiti?

Povedati imam, da sem zimsko, postno in velikonočno dobo zadovoljivo preživel.

Prave zime v zimskem času, če se gremo po koledarju tukaj v našem Ohio, ni bilo. Od doma pa mi pišejo: »smo brali v časopisih, kako hudo zimo ste imeli v Ameriki«. Seveda, navadni zemljani tam ne vedo, kako prostrana je Amerika. Na enem koncu je res od mraza pokalo in so živali umirale vsled mraza in gladu — na drugem koncu te dežele pa so se v topli vodi prali in na soncu ogrevali svoja grešna telesa. Je le Amerika večja kot je cela Ribnica in še nekaj vasi povrh. Nekaj smrkanja in oslovskega kašlja sem bil deležen. Bi že ne bilo prav, če bi ta popularni priboljšek šel mimo mene. Kakor ni zima vedela za čas, kdaj priti, ne ve sedaj, da se ji je treba posloviti.

Post. Duhovnih dobrin si nisem kaj pridobil — priznam. Z mesom se ob petkih nisem »basal«. Preživel sem postne dni preveč podobno tistemu oslu, ki je rekel: »Ovsa je dosti, sena je dosti, nič ne vem, kdaj in zakaj nas se post.«

Moja — vsaj ena — postna obljuba je bila narejena precej po vzorcu mojega vaščana, tam onkraj morja pred petdesetimi leti. Mož, precej trden kmet in veren tudi, se je za vsak post alkoholnim pijačam odpovedal. Njegov način popivanja — ni imel daleč do gostilne — je bil, da je dnevno vsaj po petkrat obiskal gostil-

no, popil šilce slivovke in četr-tinko vina. Za post je vsakomur pravil, tudi župniku, da v postu alkohola ne bo pil — le brinjevec, zaradi ljubege zdravja. In veste, da je tako »lepo« obljubo vzdržal.

Kozarec vinčka včasih popijem. Za letošnji post sem si rekel: doma vina ne bom pil. Zaradi vljudnosti ga bom kozareček popil (če ga bom dobil, seveda), ko bom službeno hodil po družinah in pobiral naročnino za Mohorjevo in Ave Maria.

Pa so ljudje pametni, jaz pa neumen, ko sem mislil, da bom potolkel dve muhi z enim udarcem: Mokroto bom vse dobil in vzdržal postno obljubo. Prijazno sem bil povsod nekako takole sprejet: »Kozareček vina bi ti ponudili, pa je post in vemo, da ne piješ alkohola. Pa v postnih dneh prideš. Po praznikih bi prišel, pa bi malo popili. Nerodno nam je, ker ti ne moremo z vincem postreči, ker vemo, da v postu 'močnih' pijač ti ne piješ.« S pomočjo dobrih ljudi sem se v postu zdržal alkoholnega popivanja. Vesel sem in hvaležen dobrim ljudem!

Ohlapnega jezika kot sem, sem svojčas vprašal nekega sodobnega duhovnega gospoda: »Kaj vi gospod pravite k temu? V verskih spisih pogostoma berem, kako so se nekateri sveti možje postili in sami sebe bičali — je to bilo res potrebno?«

»Veš, Janez, to so bili svetniški značaji, od Boga izbrani in takih mož je danes v svetu bore malo. Jaz, v kolikor tebe

poznam, vem, da tako neumen nisi, da bi si spletel korobač in se z njim mlatil po hrbtu ali stegnih. Ne tebi in nikomur se ni treba bičati, ker življenje je tako, da nas samo neprenehoma biča. To kar življenje trpkega prinese, to potrpežljivo, brez godrnjanja sprejmimo, pa nas bo Bog vesel.« Tako me je duhovni gospod poučil in menim, da je imel prav.

Naj v postnem času kaj sodobnega, verskega berem, sem si dopovedoval, zato sem iz same Bele Ljubljane naročil M. Kmecljeva knjiga »Slovenska postna premišljevanja«. Opekel sem se s to knjigo. Nič ni v njej pisanega, kar bi človek po naslovu knjige pričakoval. Prav nasprotno. In še posuta je s tujkami in prav kvantitativnimi masnimi ocvirki, takimi, da jih Ameriška Domovina ne bi sprejela. Vztrajal sem in za »pokoro« knjižico prebral do konca.

Dal sem knjižico brati trem mojim prijateljem — vsi so bolj književni kakor jaz. Knjižico so mi vrnili s pripombo: »Vse je nekam zanesene, ne-kulturne in nemoralne. Je nisem prebral do konca.

Petkova AD je že prinesla članek o praznovanju velikega tedna v cerkvi Marije Vnebovzete v Collinwoodu, zato jaz omenjam le še to, kar se je meni posebno dopadlo.

Naš mladi župnik (je pa že dopolnil 21 let) č.g. John M. Kumše ima že prirojeno smisel za okus, zato je bila cerkev tako lepo okrašena in bogoslužje tako podano, lepo in pobožno poteklo v čast Bogu ter vernikom v dopadanje. Hvala g. župniku in Bog nam ga živi še dolgo let!

Na cvetno nedeljo smo po končani slovesni slovenski sv. maši (sedaj je slovenska sv. maša ob nedeljah vedno ob 10h) vračajoč se iz cerkve zunaj pred vrati dobili lepo povezan, blagoslovljen šopek zelenja. Velik koš takih šopkov so pripravile dobre žene in dekleta, da ga je lahko dobil vsakdo, če ga je želel.

Na veliki petek zvečer, vse kakor druga leta, a novost le v tem, da smo imeli za poljubljanje tri križe. Tako smo se hitreje zvrstili. Dolgo let nazaj je bil križ položen na tla in smo poklekovali, kar je bilo za starejše težko. Nekaj let nazaj je stal križ na stojalu, kar je bilo boljše. To leto pa je križ v naročju držal (kakor ljubeča mati svojega otroka) sam duhovnik. Tako je imelo poljubljanje križa globok in spoštljiv vtis. To naj bi — če le mogoče — za bodoče ostalo v navadi.

Alelujo smo peli, kakor so jo peli tudi po drugih cerkvah — povsod, kjer verujejo v Križanega, verujejo tudi v vstalega Zveličarja.

Ne vem, s kakšnimi besedami naj petje v cerkvi Marije Vnebovzete pravilno pohvalim. Bojim se da, če rečem na primer, da smo peli, da se je cerkev tresla, da dobim lahko odgovor — seveda se je tresla.

zelo hudimi problemi, ki jih, kakor se je izkazalo, ni bila sposobna rešiti, po drugi strani pa tudi v mednacionalnih odnosih, zlasti na Kosovu, kjer poteka intenziven boj za prevlado med Srbi in pripadniki albanske narodnosti. Milošević skuša okrepiti položaj Srbije v mednacionalnih odnosih v Jugoslaviji. S tem načinom je prestrašil svoje naravne zaveznike, ki bi jih potreboval, da bi gospodarstvo obrnil v zahodno smer, na primer Slovenijo. V državi je nastala zelo nevarna situacija. Nočem reči, da je dospela do ravni, na kateri grozi oborožen obračun, je pa mednacionalna situacija neprimer-no slabša kakor kdajkoli po vojni.«

(dalje na str. 3)

(dalje na str. 3)

Ob 70-letnici ustanovitve

DRAMATSKO DRUŠTVO »LILIJA«

uprizori veseloigro »TEŽKE RIBE«

**Ha-Hec-Hi-
Ho-Humor!**

**Skuhaj
ali pogrel**

MECAN

SOCIALNO ZDRAVSTVO

Neki delavec je iskal zdravniško pomoč in se je znašel v sobi, ki je imela dvojna vrata. Na enih je bil napis KRONIČNE BOLEZNI, na drugih pa AKUTNE BOLEZNI. Ker je vedel, da je njegovo stanje akutno, je vstopil skozi tista vrata in se spet znašel v sobi z dvojnimi vrati. Na enih je pisalo NAD PASOM, na drugih pa POD PASOM. Vstopil je skozi prva in se znašel v sobi, kjer je na enih vratih bil napis DEMOKRAT, na drugih pa REPUBLIKANEC. Vstopil je skozi vrata, kjer je pisalo republikanec in se znašel nazaj na cesti...

Bojeviti starokopitnež-kavalir-južnjak je nekdo, kdor že šest mesecev ni poljubil svoje žene, ampak je ustrelil nekoga drugega, kdor jo je.

Mož na smrtni postelji: »Marta, moja zadnja želja je, da ko umrem, poročiš sosedovega Franceljna.«
»Zakaj pa ravno njega?«
»Ker me je pred leti grdo osleparil in bi se mu rad maščeval.«

Dandanes se vse preveč govori o nesrečnih porokah. Poroke so vse srečne, le življenje po poroki postane včasih nekoliko komplicirano.

Janezek pogleda skozi okno in reče: »Mama, videl sem avto, ki je bil večji kot deset hiš.«

»Zakaj vsako reč tako strahovito pretiravaš?« ga je pokarala mati. »Ali ti nisem že milijonkrat rekla, da tega ne delaj?«

Zdravnik pacientu: »Predvsem nič skrbeti! Če pridejo skrbi, jih vrzite v koši!«

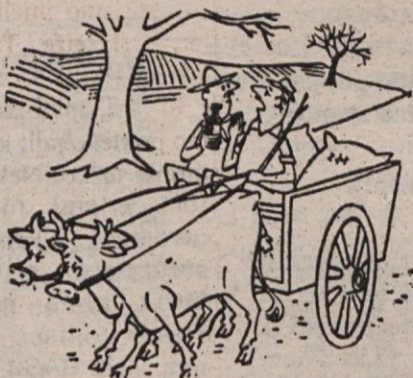
Pacient: »Prav imate! Se bom spomnil na to, ko pride vaš račun.«

»Jože, ali ti niso čevlji premajhni?«

»So. Ti so števil. 39, jaz pa imam nogo števil. 42.«

»Zakaj pa jih potem nosiš?«

»Žena me je zapustila, sin je začel pijančevati, hčerke že tri tedne ni domov. Tako se vračam domov ves zaskrbljen in razočaran in edino zadovoljstvo mi naredijo čevlji, ko jih sezujem.«

— Hvala, kadar vozim, ne pijem!

Blažu je umrl bogat stric in mu v oporoki zapisal veliko dediščino. Blaž je to takoj sporočil svojemu prijatelju: »Včeraj ob petih sva moj stric in jaz stopila v boljše življenje.«

Prebivalstvo LR Kitajske se poveča vsak dan za skoraj 34 tisoč novih državljanov. Ljudsko štetje leta 1982 je pokazalo, da ima Kitajska 1.008.175.288 prebivalcev.

»Je sladoled svež?«

»Kaj pa mislite, da pogrevamo včerajšnjega?«

Zahvala

FOWLER, Kans. - Prav je, da se zopet zahvalim dobrotnikom, ki so v zadnjih mesecih darovali za Karmeličanke na Sori v Sloveniji:

N.N., Pa. \$120; Ivanka Cerar, Cleveland, O., v spomin na pok. Joža Varšek in pokojne člane družine Cerar \$20; Josephine Juhant, Cleveland, O., \$200; Janez in Marija Prosen, Cleveland, O. \$50; N.N., Kansas, \$110.

Karmeličanke molijo vsak dan za vse dobrotnike in njihove namene. Če pa imate kakšno posebno željo, mi jo le sporočite. Pisal bom sestram, naj se Vas posebno spominjajo v molitvah. Je še precej dolga na novem samostanu.

Za študente na Koroškem sem dobil sledeče darove:

Angela Gospodarič, San Francisco, Kalif., \$75; Dorothy in Agnes Prince, Pueblo, Colo., \$200; Rev. Emil Hodnik, Abbottsford, Wis., \$300; N.N., Amerika, \$10.000.

Ta zadnji dar je namenjen izrecno vsem koroškim študentom, ki stanujejo v Modestovem in Slomškovem domu, za njihovo hrano in stanovanje, da so tako njihovi stroški za oskrbo čim nižji. Le tako morejo konkurirati z nemškimi domovi in posebno z levičarskim v Celovcu. Mi vsi moramo biti hvaležni temu velikemu dobrotniku koroških študentov.

Vse darove, za Karmeličanke ali študente, tudi v bodoče lahko pošiljate na moj naslov.

Fr. John Lavrih

P.O. Box 38

Fowler, Kansas 67844

DROBTINICE...

(Nadaljevanje s str. 2)

ko je že v temeljih slaba. Če pišem, da smo peli kot zvonovi, je zopet nevarnost, da dobim odgovor — tako nimate kaj prida zvonov! Zato rečem, da smo peli aleleujo mogočno in lepo, kakor poje lepo samo še angeljski zbori.

Za lepo petje pohvala in zahvala našemu organistu g. Rudiju Knezu in njegovemu zvestemu zboru.

Pri vsem tem pripovedovanju naj še povem, če prav vsega ne verjamete, da sem se malo opekel. Pamet mi je rekla (nisem bogat z njo) — če smo dobili na cvetno nedeljo po maši blagoslovljene šopke zelenja, bomo za veliko nedeljo prav tako po slovenski maši na istem prostoru dobili zagozdo (kos) orehove potice in morda še plat prekajenega svinjskega želodca. Nič tega ni bilo.

Zunaj cerkve so nas pričakala č. duhovnika in nam vsakemu še posebej povoščila blagoslovljene velikonočne praznike in želela, naj nam »žegen« dobro tekne. J. P.

v nedeljo 9. aprila 1989 ob 3.30 popoldne
v Slovenskem domu na Holmes Avenue
Dar: \$5.00

Slovenski krščanski socialisti zopet pred politično organiziranostjo

GORICA, It. - Dne 10. marca 1989 je bil v prostorih Slovenske matice v Ljubljani sklican izredni občni zbor DRUŠTVA 2000, ki se ima za nadaljevalca tradicije krščanskih socialistov. Na zboru je bilo omenjeno, da imajo krščanski socialisti v Sloveniji lepo tradicijo, razen med leti 1952 (Kocbekova ekskomunikacija) in 1969 (ustanovitev Društva 2000).

Občni zbor je imel dve točki:

1. Politično delovanje slovenskih kristjanov;
2. Naloge Društva 2000 v našem času.

Uvodni referat je podal predsednik Društva 2000 Peter Kovačič, ki je orisal temelje in okvir delovanja bodoče krščansko-socialistične stranke. Gradilo se bo na Kreku, Gosarju in Kocbeku; okvir pa ji bo dajala slovenska orientacija, skrb za socialno ogrožene plasti in etični temelji — človek oziroma oseba (personalizem). Zavzemali se bodo za dialogsko držo in za prvenstvo osebe. Novodobno politično organiziranje in delovanje kristjanov bi naj bil tudi prestop čez rubikon prepovedanega.

Nasploh je Peter Kovačič poudarjal redefiniranje sedanjega socializma, ter se vračal k prvotnemu Krekovemu socialnemu programu. Pri tem je ostro obsodil komunistično-stalinistični politični monizem, ki je idejo socialne popolnoma izkrivil. Ob tem je prav tako s pomisleki gledal na sedanje kapitalistične liberalne zablude na etičnem področju.

Vsekakor je bil ta zbor organiziran predvsem zato, da se dobijo glavne smernice za pisanje političnega programa, ki bi naj bil napisan v naslednjih mesecih, tako da bi se lahko ob 50-letnici tkim. »bohinjskega tedna« že mogoče politično konstituirali kot stranka ali gi-

banje. Več razpravljalcev se je zavzemalo za gibanje, ne pa za stranko. O razliki med njima ni govoril nobeden.

Lojze Peterle, eden od predsedujočih zborovalcev, je poudaril, da ne bodo imeli nobene zveze s Cerkvijo kot institucijo — ne bodo od nje organizirani niti vođeni.

Kristjani so samosvoj politični subjekt, ki ga ne moreta zapolniti nobena od sedanjih novoustanovljenih političnih zvez, ne Slovenska demokratska zveza Slovenije (Miklavčič). Peterle je govoril še o Kreku, ki je organiziral prvi sindikat na Slovenskem (1900), o avtonomistični tradiciji SLS, o skrbi za malega človeka. Okvir delovanja naj bi bila narodna sprava, nevtralna šola, družinska zakonodaja (zavreti razveze), strožji temelji zasebne in javne morale, cerkvena karitas, večja svoboda Cerkve, enakost kristjanov v javnem življenju, pasiven odpor...

Govora je bilo o bankrotu socializma (Denis Poniž) ter o samoorganiziranju Slovencev ob eventuelnem bližnjem pogromu z Juga.

Viktor Blažič je poudaril, da čakajo družbo nove socialne travme (z uvedbo tržnega gospodarstva bo sledilo odpuščanje viškov delovne sile ter ob tem še nezmožnost zaposlitve mladih, ki prihajajo). Oblast nima izdelane socialne strategije. Etična stališča se morajo politično artikulirati (tudi v zakonodaji). Ko je govoril o narodni spravi, je dejal, da si jo oba tabora predstavljate po svoje, medtem ko bo morala začeti obdelovati samo kolaboracijo Cerkev sama, šele potem bo po njegovem možno objektivnejše pisanje o tej problematiki.

(Dalje na str. 4)

Eagleburger in Milošević

(nadaljevanje s str. 2)

Naslednje vprašanje senatorja Presslerja se je nanašalo na kršenje človekovih pravic pripadnikov albanske narodnosti v Jugoslaviji in na to, kaj bi ZDA morale ukreniti, da bi takšne kršitve preprečile:

»Nisem prepričan, da se pri ukrepih, ki so potrebni, lahko spuščam v detajle, vendar bom poskušal.

Ni dvoma, da je antagonizem na Kosovu lani prišel do zelo nevarne ravni. Mislim, da je do Albancev storjenih več napak, kakor jih napravijo oni, čeprav bodo Srbi seveda trdili nasprotno. Nisem natančno seznanjen s stopnjo kršitev človekovih pravic na Kosovu, vendar sem prepričan, da kršitve so in da Albance najhuje prizadevajo.«

Senator Pressler je od Eagleburgerja zahteval odgovor na vprašanje, ali je Jugoslaviji pametno odobravati nadaljnja posojila:

»Mislim, da se moj odgovor na to vprašanje vklaplja v splošno vprašanje odnosov Sever-Jug. Brene dolgov tretjega sveta je znatno.

Nevarnost nestabilnosti zaradi zamujene priložnosti, da bi neka država ekonomsko napredovala, je velikanška. V določenem smislu gledam na vprašanje Jugoslavije kot na vprašanje odnosov Sever-Jug. Moramo namreč najti način za reševanje dolžniških problemov držav tretjega sveta.«

POVEST

G r č e

Spisal SLAVKO SAVINŠEK

Nadaljevanje

»Oče!«
 Vršan se je ozrl, kakor da je sina šele sedaj zapazil.
 »Kaj bi?«
 Fant ni mogel takoj; še je požiral, preden se mu je znova utrgalo:
 »Oče!«
 »Bleknj, kaj bi rad!«
 »Ne renčite, oče, dokler ne povem, sicer se ne zmorem.«
 »Povej že!«
 »Liza...«
 »Sem že čul. Veselje imaš z njo!«
 »Ne ubadajte oče, naj povem!«
 »Povej, ne držim te!«
 »Oče, naj jo vzamem!«
 »Vzemi!«
 »Ne tako, oče! Enkrat recite drugače, samo enkrat, saj niste iz železa!«
 »Kolikor ti, nič več!«
 »Naj pride k nam za mla-do!«
 »Sem že povedal.«
 »Prosim Vas danes, glejte, oče, prosim, kakor še nisem in ne bom nikogar.«
 »Tudi jaz sem te že, pa ni zaleglo. Zdaj imaš.«
 »Ali jaz ne morem druga-če!«
 »Jaz tudi ne!«
 Obrnil se je oče, obmolknil sin. Žile na čelu so se v Klemen-u nabrekli, vztrepeta je roka, ki se je še vedno krčevito oprijemala stola. Pred očmi mu je plesalo, zgrabil bi bil in udaril. Ali zagorele so vanj Lizine splasene, vročične oči, ki jih ni bil videl, toda slutil iz materinega pripovedovanja.
 »Se Vam ne smili?« je poskušal.
 »Tudi tebi se ni!«
 Spet sta pomolčala. Sin je stopil korak za očetom.
 »Oče, dajte si k sebi, prosim Vas. Naj jo vzamem in zapišite mi! Da ne bo po zlu pri nas, oče!«
 »Sem že dejal!« se je obrnil oče vanj in ga gledal.
 »Kakor se Bog prosi, oče, Vas prosim: usmilite se vsaj otroka!«
 »Menda boš skrbel zanj, saj si mu oče.«
 »Tako me podite?«
 »Ne podim te, kdo je dejal? Ali grunta ti ne dam, če jo vzameš. Premisli si!«
 »Sem že, oče! Samo Lizo, druge ne, Micke nikdar.«

»Ne silim več zanjo! Pusti, pa počakaj, morda se premisli.«
 »Oče, nikdar!«
 »Ne ženi se tako, Klemen!« se je obrnil oče k sinu, potegnil stol izza mize in sedel.
 »Sedi, Klemen, pa se domeni!«
 Klemen začuden gleda očeta pa sede. Prav na kraj, kakor bi vsak trenutek hotel šiniti kvišku.
 »Nisem ti dejal ničesar, Klemen, dasi sem že davno vedel, morda preden ti sam, kako je z Lizo. Lahko veš tudi, zakaj ti nisem dejal. Še vedno sem bil prepričan, da zmagam in vzameš ti Micko, ki bi mi bila po volji.«
 Klemen se je hotel dvigniti.
 »Ne zvihray takoj, poslušaj! Misliš, čemu vendar Micko! Ali vedi: ni na Vršanovini tako kakor misliš! Priženiti moraš zemljo, da zaokrožimo na eni strani, pa na drugi nekaj odprodamo. Liza nima denarja, še manj zemlje. Na naši zemlji pa je dolg.«
 Oče pomolči, fant zastrmi vanj.
 »Ne budali vame! Dolg je, verjemi.«
 »Saj so gozdi!«
 »Ne posekam niti veje! Nikdar! Vršan ne bo prodajal gozdov. Ko bi pa ti priženil Smrečnikovo, bi bilo krito vse, in zemljiške bukve bi izbrisali.«
 »Ali, oče, saj ne more biti toliko, da bi bilo besede vredno!«
 »Kolikor je, je sramota za Vršanovino! Ali, ni to glavno. Zato ne silim več za Micko. Bomo že zmogli, če krepko poprimeš.«
 »Ne smem, oče! Ne morem razumeti! Čemu ne bi smel Lize!«
 »Sin, daj, ubogaj očeta vsaj toliko! Počakaj! Pozabiš in drugače boš mislil, kadar boš starejši.«
 »Oče, ne morem!«
 »Klemen, zdaj je na meni vrsta: glej, jaz te prosim, odnehaj od dekleta!«
 »Oče, dejal sem, ne morem! In da bi otroka pustil?«
 »Moraš!«
 »Ne morem!«
 »Potem naj gre, kamor hoče!«
 Utihnila sta, strmela drug mimo drugega. Oba tipajoča in iskajoča drug drugemu v

dušo, da bi za ono ujela, kar bi najbolj prijelo. In je prvi našel Klemen:
 »Oče, po zlu bo! Za vse! Najbolj za Vršanovino, ki ne bo več nosila Vršanovega imena.«
 »Klemen!«
 Sin se mu ni odzval.
 »Klemen, oče sem tvoj, imej usmiljenje z mano!«
 Klemen je začuden pogledal očeta, ki se je sklonil naprej in sklenil roke kakor k prošnji.
 »Ne poznaš rane v srcu, ki peče že toliko let, Klemen! Še nedavno si mi sponesel, ker sem se tepel za Lizino mater. Vidiš!«
 Težko je govoril Vršan, beseda skoro ni hotela iz ust. Sin je vprašujoče gledal očeta, ki

Slovenski krščanski socialisti...

(nadaljevanje s str. 3)

Ko je nek razpravljalec omenil, zakaj bi se kristjani organizirali v tako ozkem okviru, ko pa so nekoč vendarle imeli s SLS precej širšo politično organizacijo, je Kovačič takoj pohitel s floskulo, da je situacija prav obratna, da bodo novoustanovljeni krščanski socialisti dajali mnogo širši okvir, kot pa ga lahko daje nekdanja SLS. Ob tem je potrebno dodati, da je bilo omenjeno tudi Bučarjevo mnenje iz ene od zadnjih števil Nove revije, da so krščanski socialisti v zgodovini pokazali svojo zgrešenost in nemoč ter da zato nimajo kot taki v sedanjem političnem prostoru kaj iskati.

Kovačič je poudaril, da bi se zavzemali za tkim. preddolomitsko politično razmerje. Če to njegovo misel pokomentiramo, omenimo le, da je temu »preddolomitskemu političnemu razmerju« sledila sama dolomitska izjava, nato pa še vso dolgo obdobje po njej.

Na koncu so se zelo dolgo lovili okoli imena. Kar nekaj časa so nekateri (ki jih nikakor ne moremo šteti za režimovce, kvečjemu za oprezneže) poudarjali, da v samem imenu nove stranke ne bi izpostavljali imena krščanski. Šele po precej mučni in jalovi razpravi se je dvignil predsednik Kmečke zveze Ivan Oman ter vse skupaj pozval, naj se ne sramujejo oziroma bojijo izraza krščanski, nakar so si vsi oddahnil. Glede samega imena je na koncu bila izoblikovana naslednje začasna formulacija: Društvo 2000 vstopa v slovenski prostor kot politično gibanje — imenovalo pa bi se naj zaenkrat Socialno gibanje na krščansko etični podlagi.

Vsem razpravljalcem je bilo samoumevno, da bo to gibanje delovalo v obstoječem političnem redu, torej znotraj SZDL.

V. Slemensky
11. marca 1989

je tiho, komaj slišno nadaljeval:

»Kri sem točil zanjo, napol obnored sem, kakor zdaj ti za Lizo, pa me ni marala! Belcjana je vzela. Bolelo je, se razbolelo do norosti, pa se ni moglo umiriti nikoli. Od tedaj je vedno črv v srcu, ki gloje noč in dan...«

Prenehal je za hip, pa pristavil:

»In Liza je kakor mati takrat!«

Utihnil je, šel z roko čez oči in se oddahnil, kakor bi bil iztiščal nekaj težkega iz sebe. Nagnil se je k sinu:

»Zdaj veš, zdaj razumeš, Klemen! Ne morem!«

Ko sin ni odvrnil besede, je še enkrat zatrdil:

»Ne morem! — Odnehaj ti, Klemen!«

Proseče je dvignil pogled v sina, ki je še vedno molčal. Oče je čakal, čakal dolgo. Potem je spet tiho, skoro boječe poprosil:

»Klemen!«

Klemen si je z roko zastrl oči; bil je bled in šele čez dolgo je odgovoril:

»Tudi jaz ne morem, oče! Zadnjo besedo sem dejal.«

Stopil je po izbi, ker se ni upal pogledati očetu v obraz, kakor da ga je strah njegovega trpljenja. Stala sta vsak v drugem kotu in molčala. V njunih dušah pa se je skoro slišno trgalo.

Prvi je pretrgal molk Klemen, ki je stopil k očetu:

»Tedaj res ne odnehate, oče?« je vprašal temno in mu z vso dušo pogledal v lice:

Stari se je okrenil.

»Dajte, oče, zadnjič recite, ali dovolite ali ne?«

Vršan je molčal.

»Recite!«

Ničesar ni dejal.

»Da ali ne?«

»Ne!« se je utrgalo kratko in kakor presekano iz starega in ves je vzdrgetal.

Klemen se je zagnal v duri. Stari nakrat za njim in ga je potegnil zanaj:

»Še premisli, Klemen! Še je čas!«

»Ni!«

Kakor bi mu dušo pil, je zapil stari oči v sina in mokro je bleščalo v njih:

»Ne hodi, Klemen!«

»Odnehajte!«

Tedaj je stari Vršan popustil sina in omahnil k mizi ter se sesedel na stol. Brezizrazno je zijal v duri, ki so se za sinom zaprle. Kakor da se je nekaj utrgalo v Vršanu in padlo nekam globoko, globoko, v brezdanjo globočino, tako mu je bilo. Ni videl dneva okrog sebe, ni slišal korakov v veži.

Vstopila je Mana. Ko je videla očeta kot ga ni še nikoli, je urno stopila k njemu:

»Oče, kaj Vam je?«

Ni ji odgovoril; ozrl se je vanjo, kakor da jo prvič vidi v svojem življenju. In je buljil topo v njo, da jo je postalo strah njegovih oči ter mu je plaho umaknila pogled. Usta-

vila se je za njim in prislunila v njegovo ječanje, ki je žvižgalo iz prsi, kakor da se v gori trga plaz.

Dolgo sta bila tako, ko se je Vršan dvignil in opotekel po hiši do vrat. Tu je obstal in zrl v les pred seboj. In je videl: pekel, ki mu je sina požrl in ga je on, Vršan, oče, pahnul vanj. Potegnil je vrata k sebi in klecal za hišo v travnik. Mana je zrla za njim, gledala bele lase, ki so mu frfotali v vetru, in se čudila ukrivljeni postavi, pred uro še toliko močni in ponosni in krepki kakor petdesetletnega moža. Ni doumela. Stari pa je zavil za kozelc in izginil v globel.

Teden dni se je boril Klemen z očetom in gruntom sam v sebi. Kakor da se je odprl pekel in sesul vanj vso svojo divjo grozoto, je vihralo in žvižgalo, rezalo in trgalo, divjalo in se vzpenjalo v njem. Podnevi je blodil okoli kakor da je tema in ne vidi koraka pred seboj, ponoči je z žgočimi očmi gledal in kakor ob belem dnevu videval pred seboj prikazni, žive in strašne, da ga je bilo groza pred njimi.

Prve dni je begal okoli kakor brez zavesti. Vse je plesalo pred njim in se v grozničavem vrtincu vrtelo, da ga je omotica pehala v krogu sem in tja. Ni razpoznal ne ljudi ne živine ne stvari ne časa, ničesar. Ni ga bilo h kosilu ne k večerji; od česa je živel, ni vedel nihče. Sam se ni niti domislil vsega tega. Ni čutil žeje, še manj lakoto. Celo za delo je prijel, ali vršil vse kakor v snu, kot stroj. Kadar je prijel, se je zagnal kot da dela v slutnji, da se v njem nekaj godi, pred čemer so se jima ježili lasje, dasi nista vedela, kaj naj bi bilo.

(Dalje prihodnji terek)

Ameriška Domovina
je Vaš list!

MALI OGLASI

FOR RENT

E. 185 St. & Muskoka. 4 rms up. Stove & refrig. Carpeting \$240 plus security deposit. Call 481-7643.

(25-28)

GARDENER — Part-time

1-2 days per week

Gates Mills resident

Individual will be responsible for general maintenance: gardening, planting flowers, shrubbery, pruning, etc. Must have experience. Please contact: Laura Matrice, THE BASSICHIS COMPANY. 216/621-4181

(25-28)

FOR RENT

4 rooms, on E. 73 St. North of St. Clair. Call 881-3092.

(24-27)

Hiše barvamo zunaj in znotraj. Tapeciramo. (We wallpaper). Popravljamo in delamo nove kuhinje in kopalnice ter tudi druga zidarska in mizarska dela.

Lastnik TONY KRISTAVNIK
Pokličite 423-4444

Grdina—Cosic Pogrebni Zavod

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300
1053 E. 62. cesta 431-2088

V družinski lasti že 86 let

Kanadska Domovina

JOŽE VELIKONJA IN MIRKO JURAK

TORONTO, Ont. - Nič se ni sem začudil, da se je g. prof. Jože Velikonja »držnil« napisi pripombe na moj članek (K.D., 31. jan. 1989) o dr. Jurakovem prikazu slovenske severno-ameriške poezije (Kolektor Slovenske izseljenske matice, 1989), ker sta pač oba sodelavca in dopisnikarja kolektorja Izseljenske matice.

Drži, da g. prof. dr. Juraka ne poznam, kot ne poznam spoštovanega g. prof. Velikonjo. Oba pa poznam po njunem pisanju. Ker se tu ne gre za to, kdo koga pozna, temveč, da se slovensko pesništvo v severni Ameriki prikaže na objektivni, dosleden in nepristranski način, se mi zdi potrebno na izjave g. prof. Velikonje odgovoriti.

Mislim in prepričan sem, da je vsem političnim emigrantom znano (vsaj tistim, ki se količkaj bavijo s slovenskimi problemi), da je Izseljenska matica in njene publikacije »propagandni stvar« sedanjega slovenskega komunističnega režima, da bi med izseljenci novo marksistično družbeno ureditev prikazali kot napredno in uspešno. Pri branju slovenskih časopisov in revij, pa človek dobi popolnoma nasproten vtis.

Zato si ponovno upam zapisati, da je bila dr. Jurakova ocena slovenske severno-ameriške poezije enostranska in za slovstvenega zgodovinarja kot je dr. Jurak, v mnogočem pomanjkljiva.

Da se je slovenske kulturne ustvarjalce v politični emigraciji vseskozi ignoriralo, ni nič novega. Dolgi 40 in več let se je to doma redno gojilo. Prof. Velikonja bi se moral tega še posebno zavedati. Sam je l. 1955 v uvodu knjige »Ljudje« (delo njegovega očeta Narteja Velikonje, izdala Slovenska kulturna akcija v Buenos Airesu ob 10-letnici njegove smrti) zapisal:

»... Takega je zajel konec vojne, takega je zajela nova oblast, ki ga je pred vojaškim sodiščem obsodila na smrt. 25. junija 1945 je bila sodba izvršena neznanokje. Neki Pirjevec je v Ljudski pravici pisal uvodnik zmagoslavja, od tedaj naprej pa je bil molk o človeku, a tudi molk o pisatelju Narteju Velikonju.«

Naj bo v tolažbo g. Velikonju, da ta molk ni veljal le za njegovega očeta, temveč za vse literarne ustvarjalce, ki so l. 1945 zapustili domovino zaradi Titovega stalinizma in njegovega krvavega nasilja. Jugoslovanski boljševiki, ki so s krvavo revolucijo prišli na oblast, si takrat niso smeli dovoliti kakšne »kulturne« ali druge svobode, ker so imeli v načrtih »popolno preobrazbo« slovenskega ljudstva.

To se pravi: Pretrgati s slovensko versko in narodno-zgo-

dovinsko preteklostjo in nove rodove prevzgojiti v duhu marksizma in internacionalnega komunizma. To je bil prvotni namen in cilj takozvane »Osvobodilne fronte«, ko je z Dolomitsko izjavo in Kocbekovim podpisom komunistična partija prevzela »osvobodilno borbo« in preko nje izvedla svojo »revolucijo«.

Mnogi od starih partizanov (bral sem njihove spomine), so prepozno spoznali vso laž, da njihov boj ni bil za »svobodo« ali za »narod«, pač pa za napredek mednarodnega komunizma. Ta se v stvari prav nič ni razlikovala od diktature, ki so jo nemški in italijanski nacisti in fašisti v Sloveniji uvedli.

Politična emigracija se že nad 40 let prizadeva, da bi narodu doma prikazala to dejstvo. Pol stoletja je vzelo, da so končno prišli do istega zaključka. V zgodovini naroda je to sicer kratka doba, v življenju posameznikov, ki so krvavo komunistično revolucijo na eni ali drugi način doživeli, pa je, in bo ostalo, travmatično doživetje, ki se ga vse življenje ne bodo mogli rešiti. Zlasti vrnjenci iz Vetrin, ki so se na čudežen način rešili iz masovnih grobov, ki so jim jih komunisti pripravili v Rogu, Trbovljah, Teharjih in drugod v Sloveniji. Nihče ne more trditi, da se naša domovina Slovenija ne nahaja več v kleščah marksizma. Kdor to trdi, je lažnjivec.

Naj se vrnem k pripombam g. prof. Velikonje. Mislim, da mu je znano (vsaj moralo bi mu biti), da so vse knjige, revije in časopisi politične emigracije doma strogo zabranjene. »Mladina« je 27. jan. 1989 objavila daljši članek o politični emigraciji pod naslovom: »Naši zunanji sovražniki«. V svojem dopisu med drugim pravi Igor Mekina: »Prepoved uvoza emigrantskega tiska samo podaljšuje agonijo te (domače) družbe in stanje državljanske vojne, ki se kar noče končati že od konca vojne naprej.«

Tudi g. Mekino ne poznam, ki je to zapisal, pa se z njim popolnoma strinjam. Z dr. Jurakom pa se ne morem, četudi je profesor na ljubljanski univerzi. Saj tudi profesorji ne vedo vsega. Jaz sem svoj barometer vselej uravnaval po mišljenju preprostega kmečkega ljudstva, ki je slovenstvo ohranilo in ga bo tudi v današnjih težavah.

Ker g. Velikonja omalovažuje pesniške sposobnosti Karla Mauserja z besedami: »Vendar bo marsikomu novost, da je treba imeti Karla Mauserja za pomembnega pesnika«, se mi zdi potrebno, da g. Velikonjo opozorim, da je njegov prijatelj dr. Jurak v svoj seznam severno-ameriških poetov vključil Cvetko Kocijančičevo,

ki je objavila nekaj pesmic v Rodni grudi in Lovskem Vestniku v Torontu, kar jo — kot mene — še ne dela pesnico. Dr. Jurak pa jo v svoji analizi imenuje kot tako.

Pri tem je izpustil izdajo poezij Karla Mauserja »Zemlja sem in večnost« ter pesmi Franceta Sodje in Božeta Kramolca, v Kanadi znanega slikarja in kulturnega ustvarjalca. Zdelo se mi je važno, da ne samo nam v emigraciji to zapišem, temveč tudi tistim doma, ki se za delo emigracije zanimajo in z leti spoznavajo, da politična emigracija ni »izdajalska«, temveč da je hotela ohraniti zgodovinski potek naše narodne zgodovine, ki je od ustoličevanja naših knezov na Gosposvetskem polju stremela po svobodi in demokraciji.

Nimam pojma, iz kakšnega razloga se je prof. Velikonja oglasil v ogrambo dr. Juraka. Saj je lepo, da se za svojega sovrstnika nekdo postavi. G. prof. Velikonja pa nekoliko pretirava v svojem zagovoru. Kot sem že dejal: Znano mu je, da so dela slovenskih kulturnih ustvarjalcev v politični emigraciji doma nedostopna slovenskemu ljudstvu. Zakaj? Ali mi lahko s pozitivnim odgovorom odgovori? Vem, da mi ne more! V Sloveniji namreč še ni prave kulturne in politične svobode, ki bi dala priznanje tudi »političnim« emigrantom v boju za naše skupno slovenstvo.

Mnenje komunistov in svobodno mislečih Slovencev je tako različno, da ne vidim kakšnega sporazuma ali sožitja, ki bi odgovarjalo našim narodnim težnjam, ki so se pričele že l. 1848. To je predvsem zato, ker se komunistični revolucionarji ne morejo sprijazniti s preteklo zgodovino našega naroda. Zanje se je zgodovina pričela z njihovo revolucijo — ta pa se je izkazala za fiasko, predvsem v gospodarskem pogledu.

Z gospodarskim propadanjem je nastala družbena in politična kriza. Pa ne samo v Jugoslaviji, temveč povsod, kjer danes marksizem vlada. Marksizem je zastarela filozofija, ki je morda v industrijalni revoluciji imela svoje mesto, zdaj pa jo je čas prehitel in v novi moderni družbi nima več mesta. Tudi ne na Slovenskem. Čimprej bodo do tega spoznanja naši komunisti prišli, tempreje bo Slovenija gospodarsko in družbeno zaživevala.

Vsi politiki, stari in novi, podcenjujejo trdoživost slovenskega človeka, ki se je s svojo vero in preprosto slovensko besedo ohranil skozi dolga stoletja in ostal zvest svojemu narodu, njegovim navedam in običajem, ki zlasti pri mladini zadobivajo nov smisel in pomen.

ZA VARNO VOŽNJO

Promet strmo narašča. Vedno več je močnejših in hitrejših vozil na cestah. Kjer je promet, so tudi nezgode, ki se popolnoma ne dajo preprečiti. Zaradi prometnih nesreč umre vsak dan na svetu okrog 500 ljudi, 15.000 pa je težje poškodovanih.

Včasih nastane prometna nezgoda zaradi slabe ceste, okvarjenega vozila, izjemno slabih vremenskih razmer, vendar znese to manj kot 10% vzrokov za prometno nezgodo. Glavni krivec prometnih nesreč je človek, in to v več kot 90% primerov. Ta človek je pogosto vinjen, neprespan, hudo utrujen, neurejen, razburjen ali potrten, pod vplivom kakih zdravil, ki slabijo vozniške sposobnosti, zato vozi prehitro in nekritično ali pa ni sposoben dojemati signalov iz okolice in preudarno reagirati na nenadne spremembe v prometu.

Če hočemo res zmanjšati število nezgod na naših cestah, moramo vzgojiti predvsem drugačnega voznika, ki ne bo samó zdrav, spreten in bister, ampak tudi takih moralnih kvalitet, da ne bo pazil samo nase in ne bo delal prometnih prekrškov in ustvarjal nevarnih situacij, ampak po stalno omiljeval in popravljal tudi napake drugih v prometu.

Sedaj pa nekaj o dejavnostih, ki slabijo vozniško sposobnost.

1. Alkohol

Alkohol je eden glavnih povzročiteljev hujših prometnih nezgod. Statistike govori, da je vzrok za 10-40% vseh prometnih nezgod. Pod vplivom alkohola nam odpovedo najboljčutljivejši centri kontrole in samokontrole. Vinjeni se počutimo močnejše in sposobnejše za vožnjo, v resnici pa oslabijo vse vozniške sposobnosti, na primer reakcijski čas,

Zato so bile knjige pisatelja Karla Mauserja tudi doma zelo popularne. Zabranjene so bile, čeravno so bile (razen »Ljudje pod bičem«) le kmečke povesti. Neverjetno veliko njegovih knjig je bilo vtihotapljenih v Slovenijo iz Koroške. Presenečen sem bil, ko sem po letih govoril z najnovejšimi emigranti, ki so mi zaupno povedali, da so knjige pokojnega pisatelja Karla Mauserja na skrivaj romale iz hiše v hišo, da so ljudje podoživljali staro vaško romantiko, ki je bila s »sovjetskimi kolhozi« uničena.

Pokojni Karel mi je svoj čas pokazal pismo, ki mu ga je pisala neka preprosta slovenska kmečka žena. Pisala je, da je brala povest »Rotija«, »Kaplan Klemen«, »Sin mrtvega« in druge njegove povesti. Ko je nekoč obiskala Koroško, je tam kupila vse tri dele »Ljudje pod bičem«. Na meji so jo »zalotili« in knjige zaplenili, njo pa vtaknili v ječo za 10 dni. Zares kulturno dejanje novih »naprednih« oblasti!

To sem navedel zato, ker se

(dalje na str. 6)

ostrina vida, sluh, pozornost in tako dalje. V takem stanju vozimo prehitro, ne upoštevamo prometnih predpisov in izsiljujemo prednost.

2. Utrujenost

je pogostni vzrok hudih prometnih nesreč. Najbolj drastične so nezgode tistih, ki vozijo velike razdalje brez počitka. Zaradi dolge razdalje pride pri takih voznikih do hude utrujenosti in zaradi tega do napačnih odločitev, ki jim sledi nezgoda »iz nepojasnjenih vzrokov«.

Nam grozi utrujenost zlasti, ko se vozimo na dopust ali domov z dopusta in bi radi prešli večjo razdaljo v eni turi. Razred zase so tudi vozniki tovarnjakov, ki skušajo povečati delovni učinek in vozijo brez počitka proti vsem predpisom, ki veljajo zanje in »nenadoma zapeljejo s ceste«.

Pravila varne vožnje zahtevajo, da se po 3 urah vožnje spočijemo najmanj za pol ure, da naj bo počitek aktiven, na primer sprehod po gozdu, igra z žogo. Če pa smo zaspani, pomaga samo spanec. Utrujen voznik ni nič manj nevaren od tistega, ki je vinjen. Zadrega je le v tem, da imamo za ugotavljanje vinjenosti natančne preiskavne metode, za ugotavljanje utrujenosti pa ne.

Nekaj besed bi še povedali o sredstvih in zdravilih, s katerimi skušamo zmanjšati utrujenost in povečati psihofizične sposobnosti za vožnjo. Ta sredstva imenujemo poživila ali psiho stimulanse. Za vsa poživila velja, da začasno sicer povečajo učinek možganskih celic, tako da izčrpavajo njihovo energetsko rezervo, brž ko pa njihov učinek popusti ali pa so celične rezerve izčrpane, nastopi nevarna depresija — otopelost.

3. Vpliv zdravil na vozniško sposobnost

Nekatera zdravila slabo vplivajo na vozniško sposobnost voznika. Nekaterih zdravil voznik ne sme jemati pred vožnjo ali med njo; na škatlicah s takimi zdravili je opozorilni znak za nevarnost, ali besedilo o tem, če je pa voznik negotov o tem, naj se posvetuje s svojim zdravnikom.

Strokovnjaki menijo, da niso toliko nevarni bolniki, ki jemljejo zdravila zaradi kroničnega obolenja, na primer povišan krvni pritisk, duševne motnje, saj so ti opozorjeni, kakšni so stranski učinki zdravil. Nevarnejši so tisti vozniki, ki jemljejo zdravila občasno, da bi popravili trenutno nerazpoloženje, na primer pomirjevala. Če se temu pridruži še utrujenost, je tak voznik vsaj tako nevaren v prometu, kot če bi bil vinjen.

V zaključku bi dejali, da je upravljanje vozila v kritičnih situacijah vrhunska storitev, ki zahteva prav vse naše sposobnosti. Če so te sposobnosti kakor koli načete, nujno sledi usodne napake in napačne odločitve.

Dr. Miloš Kralj
Mladika (10-1988)

MARTIN JEVIKAR

ZAMEJSKA IN ZDOMSKA LITERATURA

Franc Sodja: Pisma mrtvemu bratu

Pri Slovenski kulturni akciji v Buenos Airesu je izšla kot 129. izdanje te založbe knjiga lazarista Franca Sodje z naslovom **Pisma mrtvemu bratu**. Gre za 209 strani lepo vezane knjige s fotografijami avtorja v različnih dobah življenja.

Knjiga je tako pretresljiva osebna življenjska izpoved, da ne najdemo enake v slovenski literaturi. Sestavljena je v obliki pisem, ki jih piše Sodja svojemu bratu Janezu, ki je umrl za rakom 11. septembra 1982 in je bil jezuit. Med njegovo enoletno boleznijo sta si vsak teden pisala in se tolažila, ker ga je brat prosil: »Bodi mi bliž!«

Dve leti po bratovi smrti — v jeseni 1984 — je tudi Franca napadel rak. Ko so mu zdravniki v bolnišnici v Torontu povedali o raku, je sprejel novico zelo mirno, odklonil operacijo, ker mu niso mogli zagotoviti ozdravljenja, ampak je vprašal: »Koliko mi daste najmanjšega roka? Imam namreč dogovor za delo na Koroškem in ne bi rad ljudi pustil v negotovosti. — Mlada Japonka se je zasmejala. Prav prisrčno in prostodušno. — Seveda je moralo zanje zveneti komično. Komaj so mi povedali, da imam raka. Verjetno so pričakovali, da bom padel v nezavest, zato so me položili v posteljo. Zame pa je bilo to vprašanje resno, čisto praktično. Nisem dobil pravega odgovora.«

In v tem razpoloženju je začel pisati pisma mrtvemu bratu in prvo je začel z nenavadnim stavkom: »Moram ti sporočiti veselo novico.« In malo naprej: »Janez, povedati ti moram novico: zdaj sem jaz na poti k tebi.«

In tako se vrstijo pisma, vseh je 29, v katerih Sodja analizira sebe, svoj značaj, svojo pot od rojstva do bolezni. Rodil se je v Bohinjski bistrici 1914, študiral na Škofijski klasični gimnaziji v Šentvidu nad Ljubljano, bogoslovje v Ljubljani in bil posvečen 1941.

Ker je hotel v misijone na Kitajsko, je stopil k lazaristom in zaradi vojne ostal v Ljubljani. Po vojni so ga zaprli za osem let, ker je pomagal nekomu bogoslovcu čez mejo. Grozote ječe in mučenja je opisal v knjigi **Pred vrati pekla**, ki je doživela že dve izdaji. Po izpustitvi mu niso pustili delati in so ga preganjali, v Ljubljani, Kranju, v Makedoniji, v Beogradu, ob albanski meji, dokler ni odšel v Italijo. O tem piše: »Med dvema stražarjema sem po njivi sadil čebulo in prišel v Italijo.«

Iz Italije se je izselil v Kanado, postal kanadski državljan, toda bil je preveč duševno strit in uničen, da bi mogel uspešno delati. Po naravi je sam vase zaprt človek, ne zna se smejati, ne počuti se dobro v družbi, zapor v samici ga je še bolj od-

tujil od ljudi, dobro se je počutil le v svoji sobi, kjer se je pogovarjal z Bogom, mu tožil o svojih slabostih in se mu ves prepuščal.

Ker ni mogel v misijone, se je zatekel h kartuzijancem v opatijo Selignac v Franciji, a tukaj so mu prvi dan povedali, da je treba za kartuzijanca trdno zdravje. Tudi tukaj ni vzdržal, ker mu je vse odpovedalo, da še moliti ni mogel. Vrnil se je v Kanado, se pozdravil in odšel v Buenos Aires v Argentini ter bil tam ravnatelj Misijonskega zavoda, ki so ga postavili slovenski povojni izseljenci v Slovenski vasi. Tukaj je bil srečen in uspešen 17 let, ko ga je spet napadla bolezen in se je moral vrniti v Kanado.

»Te dni sem znova v zdravniških preiskavah. Neko novo vnetje. Niti ne razumem kaj... In vidiš. Po vseh preizkusih, po vseh pregledih na najbolj modernih aparatih, še danes zagotovo ne vem, kaj je z menoj. Morda je to Bogu všeč, da sem v popolni negotovosti glede vsega. Tako imam vsak dan priložnost, da se mu zaupam scela.«

Preteklo je leto bolezni, pripravljen je bil na odhod, kakor so mu zdravniki napovedali, zato je nekako razočaran zapisal: »Prvo leto je preteklo. Več, sem že sredi drugega leta. Izgubljam tisti zagon, ki sem ga imel v bolnici. Kot da ugaša neko praznično razpoloženje, ki me je navdalo ob napovedi: imate raka. Počasi se moram sprijazniti z dejstvom, da bo treba še živeti.«

In res je odšel dvakrat na Koroško, prvič za dva meseca, drugič za celo leto. Vodil je duhovne vaje in pomagal v dušnem pastirstvu, najbolj srečen pa je bil sam v svoji sobi, kjer se je pogovarjal z Bogom in mu daroval svojo križano ljubezen. Prosil ga je, naj ne bo »zagrenjen stariček, ki kroži okoli svojih bridkosti:« »Morda je v čakalnici smrti to poslednja milost, da si sam, a ne osamljen, ker znaš živeti sam s seboj.« In 31. avgusta 1986 je odložil pero, ker bosta z bratom »nadaljevala pogovor iz obličja v obličje«.

In življenje se je spet poigralo s Sodjem: ko je bil popolnoma pripravljen na smrt in hrepenel po njej in po srečanju z domačimi, ko je napisal to knjigo, so mu zdravniki sporočili, da nima raka.

Ob tej knjigi prihajajo na misel Cankarjeve besede iz Mojega življenja: »Bilo pa bi treba nečloveške moči, nadčloveškega samospoznanja, bi bilo treba neusmiljenja do sebe, da bi človek do celega razgalil svojo dušo pred svetom, da bi jo pokazal v nežni rasti, razkril najtanjši korenine svojega bitja, otipal brez sramu in brez strahu vse zgodnje kalí poznejših zmot in grehov. Toliko moči jaz nimam,

niso je imeli močje, ki jim do kolen ne sežem.«

Franco Sodja je imel to moč, razkril je svojo dušo in misli do poslednje »kamrice«, se izpovedal kot v dolgi spovedi vseh napak, slabosti in težav, neuspehov in uspehov, ki jih je doživel v raznih dobah in krajih življenja in delovanja. Zaprti značaj, stroga vzgoja doma in v šolskih in bogoslovnih letih so mu vtisnili znamenja, ki se jih ni mogel rešiti. Sredi družbe je hodil nekako samotno svojo pot, popolnoma srečen le v cerkvi in svoji sobi v pogovoru z Bogom. Res so ga ovirali pri delu zapor in bolezn, vendar ni nikoli zgubil veselja do dela.

Ob osebnih izpovedi pa je oživil vse svoje življenje, razmere, v katerih je živel, in kraje, kjer je deloval. Tako je zelo plastično predstavil brata Janeza, s katerim sta bila že od otroških let zelo povezana, saj sta pasla vaško čredo na Voglu. V knjigi živi Sodjeva dru-

žina, devet bratov in sester, izmed katerih je štiri uničil rak, zlasti čudovita mati, ki je po zgodnji moževi smrti sama vzgojila otroke. Dalje razmere v škofijskem zavodu v Šentvidu nad Ljubljano in v ljubljanskem semenišču, o razmerah med vojno in po njej v Jugoslaviji, v Kanadi, Argentini in na Koroškem. Povsod vidi bistveno in v zamejstvu in v zdomstvu se veseli krščanske in narodne zavesti Slovencev. Govori o veri, o modernih teologijah, ki se mu zdijo odveč, ker je že v Svetem pismu vse povedano. Veliko premišljuje o liku pravega duhovnika, o molitvi, vdanosti v božjo voljo.

Pripovedovanje je zanimivo, tekoče, poglobljeno in v izbranem jeziku. Sodja je pred tem napisal že devet knjig vzgojne in nabožne vsebine, v ječi pa je zlagal tudi pesmi, kolikor so mu dopuščale razmere.

MLADIKA
št. 10 — 1988

Jože Velikonja in Mirko Jurak

(nadaljevanje s str. 5)

v teh ozirih doma ni dosti spreminilo. »Mladina« to potrjuje. Literatura slovenske politične emigracije še danes ni dostopna slovenskim ljudem (razen strokovnjakom kot je dr. Jurak in članom partije, kar so vsi profesorji na ljubljanski univerzi. Hote ali nehote.) Da so se kulturniki doma v zadnjih treh letih zbudili iz omotice in spoznali, da se slovenska kultura ustvarja tudi med političnimi emigranti brez režimske podpore — torej iz čistega slovenskega prepričanja —, je to prav gotovo najjasnejši izraz iskrenega in pristnega slovenstva. Nekateri doma celo trdijo, da bo to za slovenski narod odločilnega pomena.

Že iz teh razlogov se mi zdi važno, da se doma o emigracijski literaturi piše dosledno in brez političnih pridržkov. Dr. Jurak v svoji oceni tega ni storil. Tudi prof. Velikonja priznava, da je dr. Jurak dal »večjo težo 'naprednim' piscem« in da ni upošteval Gobčeve antologije in Debeljakovega zbornika. Zakaj pa ne? Kot slovstveni zgodovinar bi moral pregledati vse obstoječe vire, predno se je lotil ocenjevanja slovenske severno-ameriške poezije.

Ker me g. prof. Velikonja smatra za NEPESNIKA (baje je bral mojo pesmico v Vestniku), mu lahko tukaj zagotovim, da se nisem nikoli smatral niti za pesnika, niti za pisatelja. Kar sem do sedaj napisal, je bila le moja duševna potreba. Nikoli se nisem bavil z enim stavkom kot se je slavni Cankar, da bi njemu in literarnim kritikom odgovarjal. Kar zapišem ne zapišem v dopadilo Juraku ali Velikonji ali komu drugemu. Izrazim — in to iskreno — kar mi leži na srcu.

Hinavščina mi je odvrtna. Upam, da sem dolga leta v tujini ohranil toliko skromnosti in ponižanosti, da še znam preceniti svoje zmožnosti in sposobnosti, četudi nisem profesor.

V svoji knjižnici imam vse zvezke »Zgodovine slovenskega slovstva«, ki jih je izdala in založila Slovenska matica. Izdajo je omogočil »Svet za prosveto in kulturo« Ljudske republike Slovenije. Ta »svet« je tudi poskrbel, da v to slovensko slovstveno zgodovino niso bili vključeni »izdajalski« pesniki in pisatelji. Dr. Jurak s svojim člankom samo nadaljuje, kar so pred njim že drugi začeli. V svojem članku je namreč poleg Karla Mauserja med drugimi »spregledal« tudi Franceta Sodjo in Božeta Kramolca. (Ti imeni sem v svojem članku omenil, pa sta v tisku iz neznanih razlogov odpadli). Po drugi strani pa omenja Cvetko Kocjančičevo (Rodna gruda in Lovski Vestnik) in jo smatra za pesnico. Prav to me je največ napotilo, da sem se oglasil na dr. Jurakovo oceno.

Pa bodi že tako ali tako. Prof. Velikonja pravi, da dr. Jurak ne piše za politično emigracijo. Torej jo kot režim, tudi on ne upošteva in ji ne priznava njenega kulturnega dela. Svoj dopis naslavlja torej le na tiste, ki jih je gospodarska kriza nagnala v svet in ne slovenska marksistična družbena ureditev. Počemu smo še pred nedavnim brali o skupnem kulturnem prostoru? Že nekajkrat sem zapisal, da tak skupni kulturni prostor ni »enosmerna cesta«. Dokler publikacije slovenske politične emigracije ne bodo imele prostega dohoda na knjižni trg v Sloveniji, bo misel na »skupni

kulturni prostor« ostala le režijska »bajka«.

Še besedo o simpoziju slovenskih pisateljev na Bledu (dom moje matere), kjer naj bi dr. Jurak v maju 1988 v programu vključil tudi referat o pisatelju Karlu Mauserju, ki ga je podala profesorica Helga Glušič. Na Koroškem se je že v jeseni l. 1987 vršil simpozij slavistov, kjer je ista profesorica podala referat o pokojnem pisatelju Mauserju in izrecno njegovi trilogiji »Ljudje pod bičem«.

Prijatelji na Koroškem so me o tem obvestili. Ker sem hranil magnetofonski trak, na katerem je bil posnet govor pokojnega pisatelja Mauserja, ki ga je imel za božičnico v Baragovem domu l. 1966 v Clevelandu, sem ta govor prof. Glušičevi posredoval. Poleg lepih božičnih misli, je pisatelj Mauser govoril tudi o snovanju svojega romana »Ljudje pod bičem« in o oblikovanju posameznih nastopajočih oseb in po kom jih je oblikoval. Upam, da je profesorici »gradivo«, ki sem ji ga poslal, bilo v pomoč pri njeni popolnejši izvedbi referata o pisatelju Karlu Mauserju na Bledu. Vidim, da ima prof. Velikonja boljše zveze z njo kot jih imam jaz, saj mu je zagotovila, da sem ji jaz zagotovil gradivo. Meni tudi z besedo ni dala vedeti.

Škoda je, zares je škoda, da samo »izbrani« emigranti lahko doma zastavljajo svojo besedo, vidni nasprotniki in politična emigracija pa je še naprej ignorirana. Med tem ko mi prebiramo Novo revijo, Telex, Mladino, Naše razglede, Delo itd., so ljudje doma prikrašani za publikacije politične emigracije, ki se — kakor je v Mladini zapisal Igor Mekina — v mišljenju prav nič ne razlikuje od mišljenja doma. Krog, ki se je z ideološkim in političnim razhodom pričel, se počasi bliža spojni točki, od katere pa smo še nekaj let, vsaj dokler bo režim trdovratno zagovarjal svojo nedemokratsko družbeno ureditev.

Jaz sem bil in bom ostal mnenja, da je politična emigracija za bodočnost slovenskega naroda izrednega pomena, in da so dela naših kulturnih ustvarjalcev žerjavica za nov, plemenitejši slovenski rod, ki se bo otresel političnega in kulturnega nasilja, ki sta ga stalinizem in titoizem prinesla nad naš narod. Zato me pogreje, ko strokovnjaki kot je dr. Jurak, namerno ali ne namerno (v danem slučaju namerno, ker so viri na razpolago), prikazujejo nepopolno sliko kulturnega ustvarjanja politične emigracije.

Otmar Mauser

P.S.: Po poročilih je razvidno, da so trak, ki sem ga poslal prof. Glušič, poslušali tudi drugi, kajti za božično vigilijo lani so na ljubljanski televiziji v razgovorih o »slovenskih božičnih navadah in običajih« omenili tudi ime pisatelja Karla Mauserja, med tem ko se ga je dr. Jurak skrbno izognil.

Imenik slovenskih društev

Slovene Organization Roster

WATERLOO SLOVENIAN PENSIONERS CLUB

President: Frank Slejko
Vice President: John Prhne
Sec.-Treas.: Steve Shimits
Rec. Secy.: Helen Vukcevic,
23176 Gay Ave., Euclid, O. 44123
Auditing Comm.: Frank Bittenc,
Ann Kristoff, Tillie Vranekovic
Trip Coordinators: Ann Otonicar,
Adolph Somrak, Tillie Vranekovic
Publicity: Helen Vukcevic
Sgt.-at-arms: Ann Kristoff
Fed. Reps.: Louis Jartz, Steve
Shimits, Frank Slejko, Frank Bittenc;
alternate: Jane Slejko
Hall Reps.: Vera Bajec, Al Com-
menchek
Slov. Home for Aged Reps.: Doro-
thy Silc, Josephine Commenchek
Head Cook: Millie Bradac
Sunshine Lady: Dorothy Silc
Bar: Joe Muzic, Rudy Urbanic
Meetings: Second Tuesday of the
month.

SLOVENE PENSIONERS CLUB NEWBURGH—MAPLE HEIGHTS

President: John Taucher, Tel. 663-6957
Vice-Pres.: Mary Zivny
Sec.-Treas.: Josephine Rezin,
15701 Rockside Rd., Maple Hts.,
OH 44137, Tel. 662-9064
Rec. Secy.: Clara Hrovat
Auditors: Louis Champa, Frank
Urbanic, John Perc
Monthly meetings are held the
fourth Wednesday of each month,
at 1 p.m., alternating at the Slove-
nian Natl. Homes on E. 80 St. and
5050 Stanley Ave., Maple Hts.

American Slovene Pensioners Club of Barberton, Ohio

President: Vincent Lauter
Vice-Pres.: Joseph Yankovich
Sec.-Treas.: Jennie B. Nagel,
245 - 24th St., N.W., Barberton,
OH 44203 - Telephone: 1-216-
825-6227 or 825-2267.
Rec. Secy.: Julia Vadas
Auditors: Frances Smrdel,
Angela Misich, Mary Kovacic
Substitute: Josephine Platner
Fed. Reps.: Theresa Cekada,
Angela Polk, Frances Smrdel, Jose-
phine Platner, Jennie B. Nagel; alter-
nate Mary Kovacic
Meetings every first Thursday of
the month at 1 p.m. in the Slovene
Center, 70 - 14th St., N.W., Barber-
ton, Ohio

Progressive Slovene Women of America

SUPREME BOARD

President: Florence Unetich
1st Vice-Pres.: Joyce Plemel
2nd Vice-Pres.: Josephine Tom-
sic
Fin. Sec.: Millie Bradac
Rec. Sec.: Emily Starman
Corr. Sec.: Hildegard Kazen
Treasurer: Marie Plevnik
Auditors: Jennie Zaman, Vida
Zak, Frances Mauric, Josephine
Skabar,
Educ.-Welfare: Cecelia Wolf,
Olga Pozar, Rose Gorman, Helen
Vukcevic, Caroline Lokar.
Historian: Joanna Jadrlich
Editor: Agnes Elish

CIRCLE 1

President: Frances Mauric
Vice Pres.: Sophie Matuch
Sec.-Treas.: Vida Zak
Rec. Sec'y.:
Auditors: Julianna Kobal, Jo-
sephine Tomsic, Jeanne Skolaris
Education & Social: Angela Zab-
jek, Roberta Haic, Dorothy Gorjup,
Sophie Matuch
Meetings: First Thursday of the
month, Slovenian Workman's
Home, 15335 Waterloo Road.

CIRCLE 2

President: Josephine Turkman
Hon. Vice Pres.: Frances Legat
1st Vice Pres.: Anna Filipic
2nd Vice Pres.: Rose Znidarsic
Sec.-Treas.: Margaret Kaus,
30868 Harrison, Wickliffe, O.,
44092 (585-2603)
Rec. Secy.: Marie Zakrajsek
Auditors: Mary Turk, Justine
Girod
Sunshine Lady: Stella Dancull
Slovene Library Rep.: Jean Kriz-
man
S.N.H. Conf. Rep.: Mary Turk
Slovene Home for Aged Reps.:
Margaret Kaus, Anna Filipic
Recher Hall Conf. Reps.: Marie
Zakrajsek, Anna Filipic
Klub društev Rep.: Chris Ujcic
Meetings: 3rd Wed. of month, 1
p.m., Slov. Natl. Home Annex, St.
Clair Ave. New members welcome.

CIRCLE 3

President: Dorothy Lamm
1st Vice Pres.: Josephine
Kostainshek
2nd Vice Pres.: Josephine Skabar
Financial Secy.: Miss Fran Marn,
1541 E. 191 St., No. K104, Euclid,
OH 44117, tel. 486-2643
Rec. Secy.: Ann Adams
Sgt.-at-Arms: Caroline Lokar
Auditors: Tillie Nosse, Loretta
Hlabse, Jean Petrick
Reporter: Jean Petrick
Sunshine: Lil Bilicic
Bingo: Loretta Hlabse (Ch.), Millie
Pike (Asst.)
Cookbook: Mickey Frank (481-
8693)
Meetings at Slov. Soc. Home,
Recher Ave., Euclid, OH, 2nd Wed-
nesday of the month at 7 p.m.

CIRCLE 7

President: Hildegard Kazen
Vice President: Edith Zele
2nd Vice Pres.: Irene Strancar
Rec. Secy.: Pauline Krall
Treasurer: Frances B. Weyant
Auditors: Angie Baranowski,
Mary Krnel, Mitzi Vesel
Sunshine Lady: Katie Dohnal
Reporters: Esther Larabee, Ann
Stefancic, Lillian Ribarich
Bingo Chairman: Pauline Krall
Meetings: Second Wednesday of
the month, 7:30 p.m., Slovenian
Workmen's Home, 15335 Waterloo
Rd.

Pevska društva Singing Societies

PEVSKI ZBOR KOROTAN

Predsednika: Janez Nemec, Syl-
vester Staniša
Podpredsednika: Frank Lovšin,
Jože-Cerar
Blagajničarka: Marjanca Tominc
Paula Hauptman, 25922 High-
land Rd., Rich. Hts., O., 44143, tel.
(dom) 481-1871, (delo) 731-8131
Nadzorni odbor: Cirila Kermavner,
Mari Nemec
Odborniki: Jožica Cerar, Vida Gre-
gorc, Pavel Lavriša, Joži Rus, Janez
Semen, Barbara Semen
Pevovodja: g. Rudi Knez

GLASBENA MATICA

President: June Price
1st Vice Pres.: Daniel Ivancic
2nd Vice Pres.: Tony Mihelich
Secretary: Joanne Fordyce, 6904
Sutherland Ct., Mentor, OH 44060
Treasurer: Tom Schiltz
Auditors: Eileen Ivancic, Matthew
Dolenc, Marie Shaver
Wardrobe: Marie Shaver
Librarian: Molly Frank
Publicity: Molly Frank, Betty Res-
nik
Director: Marya Ashamalla
Pianist: Reginald Resnik
Rehearsals: Monday evening, Rm.
2, 8 p.m., Slovenian National
Home, 6417 St. Clair Ave.
New members are always wel-
come.

JADRAN SINGING SOCIETY

President: Florence Unetich
Vice-Pres.: Don Gorjup
Treasurer: Frank Bittenc
Rec.-Corr. Sec.: Betty Rotar
Auditors: Steve Shimits, Anne
Kristoff, Josephine Tomsic
Librarian: Florence Unetich
Musical Dir.: Reginald Resnik
Pianist: Alice Cech
Rehearsals are held every
Wednesday evening from 7:30 to
9:30 p.m. at the Slovenian Work-
man's Home, 15335 Waterloo Rd.,
Rm. 3. We welcome new members!

CIRCLE 2 SNPJ

SLOVENIAN JUNIOR CHORUS
President: Bob Dolgan
Vice Pres.: Jeff Lapuh
Rec. Secy.: Mark Tomsic
Att. Secy.: Stacey Meden
Treasurer: Matt Tomsic
Historian: Wendy Lapuh
Music Director: Cecelia Dolgan
Meetings 2nd Thursday of the
month, Slov. Soc. Home, Recher
Ave.
Rehearsals each Thursday, 7
p.m., Slov. Soc. Home, Recher
Ave., Euclid, Ohio

SLOVENSKA PESEM CHORUS LEMONT-CHICAGO, III.

President: John Vidmar
Hon. Pres.: Lojze Arko
Vice-Pres.: Mike Vidmar
Treasurer: Elizabeth Martincic
Secretary: Susan Rigler
Director: Rev. Dr. Vendelin
Špendov
Rehearsals: Every Sunday at 6
p.m. at the Baragov Dom, Lemont.

PEVSKI ZBOR U.S.P.E.H. Milwaukee, Wis.

President — John Frangesch
Vice Pres.: Stanley Vidmar
Secretary: Toni Needham
Treasurer: John R. Fugina
Chorus Conductor: Dolores
Ivanchich

SLOVENIAN SINGING SOCIETY ZARJA

President: Edwin Polsak
Vice President: Vicky Kozel
2nd Vice Pres.: Irma Pryately
Corr./Rec. Secy.: Sophie T. Eler-
sich, 1755 Spino Dr., Euclid, OH
44117, tel. (216) 531-8402
Secy.-Treas.: Barbara Elersich
Musical Dir.: Douglas Elersich
Asst. Dirs.: Edwin Polsak, Dick
Tomsic, Josephine Turkman
Auditors: Rudy Kozan, Irene
Kelley, Vern Perme
Planning Comm.: Irene Kelley,
Mimi Stibil, Frank Kokal, Bea Pestot-
nik, Ann Kokal, Jim Kozel, Marilyn
Vidmar, Ned Zaller
Stage Mgrs.: Ed Ozanich, Don
Mulec, Joe Petric
Rehearsals held every Wednesday
evening, 7:30—9:30, at the Slove-
nian Society Home, 20713 Recher
Ave., Euclid, Ohio

**Rojaki! Priporočajte
Ameriško Domovino
prijateljem in znancem!**

Folklorne skupine Folklore Groups

PLESNA SKUPINA KRES

Predsednik-President: Andy Lon-
car
Podpredsednik-Vice President:
Mark Zakrajsek
Blagajničarka-Treasurer: Mari-
anne Rihtar
Tajnica-Secretary: Theresa Kola-
ric, 30261 Meadowbrook Dr.,
Willoughby Hills, O. 44092
Odborniki-Board Members: Moni-
ca Gaser, Leo Kosir, Mitja Pavlovic,
Mike Rus

Razna društva Various Groups

MISIJONSKA ZNAMKARSKA AKCIJA, Cleveland, Ohio

Duhovni vodja: Rev. Charles A.
Wolbang C.M.; predsednica: Mari-
ca Lavriša; podpredsednik: Jelka
Kuhelj; tajnica in zapisnikarica:
Mary Celestina, 4935 Gleeten Rd.,
Cleveland, OH 44143, tel. 381-5298;
blagajnik: Štefan Marolt, 5704 Pro-
sser Ave., Cleveland, OH 44103,
tel. 431-5699; nadzorniki: Ani Ne-
mec, ing. Joseph Zelle, Vida Švaj-
ger; odborniki: Rudi Knez, Anica
Knez, Agnes Leskovec, Tončka
Urancar, Ivanka Tominec, Marica
Miklavčič, Martin Merela; namestni-
ka: Vinko Rozman, France Kuhelj

ST. MARY'S PARISH P.T.U. Holmes Ave., Cleveland, Ohio

Spiritual Advisor: Rev. John
Kumse
Spiritual Chairperson: Sr. Nina
Vitale
Honorary President: Dr. Ronald
Brooks
President: Michaelene McNulty
Vice President: Joyce Segulin
Rec. Secy.: Joanne Carlson
Corres. Secy.: Pam Lai
Treasurer: Danetta Kozel

CATHOLIC WAR VETERANS ST. VITUS POST 1655

Chaplain: Rev. Joseph Boznar
Commander: Steve Piorkowski
1st V.C.: Robert W. Mills, Sr.
2nd V.C.: Matthew Nousak
3rd V.C.: Tony Cimperman
Adjutant: Thomas Kirk
Treasurer: Richard J. Mott, 760
E. 212 St., Euclid, OH 44119, tel.
531-4556 (H); 431-6062 (B)
Officer of the Day: Frank Godic
Judge Advocate: Edmund J. Turk
Welfare: William Lipold
Historian: Anthony Grdina
Medical: Martin Strauss
3 Year Trustee: John Oster
2 Year Trustee: James Logar, Sr.
1 Year Trustee: John Kirk, Jr.
Auxiliary Liaison: Daniel Reiger

Meetings are held every third
Tuesday each month in the club-
room, 6101 Glass Ave.

Purpose: To guard the rights
and privileges of veterans, protect
our freedom, defend our faith,
help our sick and disabled, care
for the widows and orphans,
assist those in need, aid in youth
activities, promote Americanism
and Catholic Action, and to offer
Catholic veterans an opportunity
to band together for social and
athletic activities.

C.W.V. LADIES AUXILIARY ST. VITUS POST 1655

President: Rose Poprik
1st V.P.: Georgette Paul
2nd V.P.: Marcie Mills
3rd V.P.: Patty Nousak White
Secretary: Laura Shantery
Treasurer: Aggie Briscar
Welf. Off.: Helen Snyder
Historian: Irene Toth

Ritual Off.: Irene Rieman
Trustee 3 Yr.: Bonnie Mills
Trustee 2 Yr.: Jo Sustarcic
Trustee 1 Yr.: Jo Nousak
Social Secretary: Jo Mohorcic
Chaplain: Rev. Joseph Boznar
Meetings are held the second
Wednesday of the month in the
Post Meeting Room, 6101 Glass
Avenue at 7:30 p.m.

ST. VITUS CHRISTIAN MOTHERS' CLUB

Spiritual Director: Rev. Joseph
Boznar
Principal: Sr. AnnMarie Kanusek
S.N.D.
President: Marie Azman
1st Vice Pres.: Beverly Hetman
2nd Vice Pres.: Betty Svekric
Rec. Secy.: MaryLou Buehner
Corres. Secy.: Sharon Fakadej
Treasurer: Karen Matuszewski
Publicity Chmn.: Marion Rozman
Meetings are held on the first
Wednesday of each month, except
July and August.
Dues are \$3.00 and paid in Sep-
tember for each school year.

ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSKIH PROTIKOMUNISTIČNIH BORCEV

Predsednik: Ciril Preželj, R.R. 7,
Quelph, Ont., Canada, N1H 6J4
Podpredsedniki: Vsi predsedni-
ki krajevnih društev
Tajnik: Jakob Kvas, 43 Pendrith
Ave., Toronto, Ont. Canada
Blagajnik: Janez Kušar, 108 Lex-
field Ave., Downsview, Ont. Can.
Tiskovni referent in član uredni-
škega odbora: Otmar Mauser
Pregledniki: Mirko Glavan, Jože
Melaher, Anton Meglič
Zgodovinski referent: prof.
Janez Sever, Cleveland, Ohio

BELOKRANJSKI KLUB

Predsednik: Milan Smuk; pod-
predsednik: Matija Hočevar; tajnica:
Vida Rupnik, 1846 Skyline Dr.,
Richmond Hts., OH 44143, tel.
289-0843; blagajnik: Matija Hutar;
zapisnikar: Milenca Dovič; nadzorni
odbor: Janez Dejak, Rezka Smuk,
Nežka Sodja; gospodar: Frank Rup-
nik; kuharici: Marija Ivec in Milena
Dovič

ŠTAJERSKI KLUB

Predsednik: Martin Walentschak
Podpredsednik: Rudi Pintar
Tajnica: Slavica Turjanski
Blagajničarka: Kristina Srok
Gospodar: Ivan Goričan
Pomočnik: Jože Benko
Odborniki: Rozika Jaklič, Jožef
Kolenko, Angela Radej, Tonica Simi-
čak, Kazimir Kozinski, Jelica Prelog,
Agnes Vidervol, Štefan Rezonja,
Branko Senica
Nadzorni odbor: Alojz Ferlinc,
Angela Pintar, Malči Kolenko, Ange-
la Moser, Frančiška Benko
Razsodišče: Lojzka Feguš, Elza
Zgoznik, Marija Walentschak, Marija
Goršek, Lenka Mišmaš, Avgust
Šepetavc

SLOVENSKO—AMERIŠKI PRIMORSKI KLUB v Clevelandu

Predsednik: Frank Cendol
Podpredsednik: Jože Jenko
Tajnica: Hermina Bonutti, 29399
Shaker Blvd., Pepper Pike, OH
44124, tel. 831-1954
Blagajničarka: Marija Dekleva,
25151 Farrington Ave., Euclid, OH
44132, tel. 261-6746
Odborniki: Štefan Durjava, Danilo
Manjas, Kristan Sedmak, John Zad-
kovich, Vinc Sfiligoj, Jože Deloš,
Aldo Jakopich, Olga Valenčič
Redarja: Gino Bremec, Lojze
Cenčič
Nadzorni odbor: Rudolph M.
Susel, Štefan Durjava, John Zadko-
vich

Imenik slovenskih društev Slovene Organization Roster

(nadaljevanje s 7. str.)

ST. CLAIR RIFLE AND HUNTING CLUB

Predsednik: Frank Zorman
Podpredsednik: Milan Dekleva
Tajnik-blagajnik: Renato Cromaz
Zapisnikar: Gus Babuder
Orožjar: Lud Zorman
Odborniki: Frank Cendol, Eugene Kogovsek, Ed Pecnik

THE AMERICAN SLOVENIAN CLUB OF SOUTH FLORIDA

President: Ellie Meuser
Vice Pres.: Jennie Washio
Treasurer: Paula Beavers
Financial Secy.: Stephany Urbanic
Recording Secy.: Mamie Willis
Trustees: Cyril Grlic, Bill Zupanc, Edw. Blatnik

Meetings at 2 p.m., first Sunday of the month, at Nob Hill Hall, 10400 Sunset Strip, Sunrise, Florida 33322

POLKA BOOSTERS CLUB Cleveland, Ohio

President: Agnes Sullivan, 25611 Lake Shore Blvd., Apt. F16, Euclid, OH 44132, tel. 261-1124

Vice President: Cheryl Muranko
Treasurer: Fran Marn
Secretary: Fred Zerovnik
Corres. Sec'y.: Dorothy Mikula
Sgt. at Arms: Joe Skrovan

Meetings are first Sunday in February, May, August and November, at I.C.A. Hall, 15901 St. Clair Ave., at 6:00 p.m.

SLOVENE HOME FOR THE AGED 18621 Neff Road Cleveland, OH 44119

President: Dr. Rudolph M. Susel
Vice Pres.: Rudolph Kozan
Treasurer: Alma Lazar
Rec. Secy.: Joseph Skrabec
Corr. Secy.: Maria Stepec

Trustees: Stanley Laurich, John Cech, Ronald Zele, Richard Tomsic, Sutton J. Girod, Frank Cesen, Rose Mary Toth, Elmer Nachtigal, John Pestotnik, Marie Shaver.

Alternates: Robert Zaman, Agnes Turkovich.

Administrator: Agnes Jeric Pace, N.H.A.

Honorary Trustees: Frank Kosich, James Kozel, Albin Lipold, Frederick E. Krizman, Agnes Pace, Michael Telich, Cecelia Wolf, Jean Krizman.
Statutory Agent and Parliamentarian: Paul J. Hribar, L.P.A.

SLOVENE HOME FOR THE AGED AUXILIARY

(Meets every 4th Thursday at SHA at 7:30 p.m.)

President: Anne Ryavec
Vice Pres.: Tonia Grdina Hinkle
Secy.: Bertha Richter
Treasurer: Emilee Jenko, 16114 Huntmere Ave., Cleveland, OH 44110, tel. 486-3069
Corr. Secy.: Helen Levstik

Committee Chairpersons:
Historian: Nettie Mihelich
Publicity: Madeline Debevec
Reporter: Eleanor Pavay
Welfare: Nettie Mihelich

THE SLOVENIAN AMERICAN NATIONAL ART GUILD

President: Jean Krizman, tel. 692-2489

Vice President: Marsha Cohen
Secretary and Rec. Secy.: Nancy Walden

Treasurer: Josephine Turkman
Auditors: Sophia Opeka, John J. Streck, Emilee Jenko
Membership: Eleanore Rudman, Mary Sell

Chairwoman of Heritage and Stitchery and Design: Doris Sadar
Consultant: August B. Pust
Bylaws: Nancy Walden
Historian: Carol Maruszak
Exhibits: Mildred Hoegler
Program: Frances Babic, Sylvia Močnik

Federation of Slovenian National Homes: John Habat
Newsletter Chairwomen: Doris Sadar and Mary Sell
Legal Advisor: Michael Perme
Meetings: Third Monday of each month (except July and August) at 7:30 p.m. at the Slovenian Society Home, Recher Ave., Euclid, Ohio

AMERICAN SLOVENE CLUB

President: Gene Drobnic
Vice Pres.: Emilee Jenko
Rec. Secy.: Terri Hocevar
Corr. Secy.: Bertha Walden
Treasurer: Esther Rossman
Meetings are held on the first Monday of each month, except July and August, at the Euclid Public Library, 631 E. 22nd St., Euclid, Ohio

SLOVENIAN AMERICAN HERITAGE FOUNDATION

Hon. President: Frank J. Lausche
President: Dr. Karl B. Bonutti
Vice President: Ann M. Opeka
Secretary: Francine M. Snyder
Treasurer: James E. Logar

Executive Committee
(At Large):

Mary Cermelj
Frederick E. Krizman
August B. Pust
Vladimir J. Rus
Dr. Rudolph M. Susel
Edmund J. Turk
Suzanne Vadnal

KLUB LJUBLJANA

Predsednica: Christine Kovach
Podpreds.: Sophie Skepic
Tajnica: Stephanie Segulin
Blagajničarka: Mary Šter
Zapisnikarica: Jane Novak
Nadzorni odbor: Ceal Znidar, Joseph Mateyka, Caroline Lokar
Poročevalka: Jane Novak
Seje se vršijo vsak zadnji torek v mesecu ob 7.30 zvečer v SDD na Recher Ave.

SLOVENIAN SPORTS CLUB 2858 Hayes Drive Willoughby Hills, OH 44094

946-4039

Predsednik: Ed Skubitz
Podpreds.: Michael Dolinar
Tajnik: Tomaž Veider
Blagajnik: Leo Vovk
Načelnik odbora: Andrew Celestina

Odborniki: Andrew Celestina, Michael Dolinar, Stan Knez, Smiley Ramsak, Edward Skubitz, Robert Stepec
Pravni svetovalec: Tom Lobe

WEST PARK BUTTON BOX CLUB

President: Bill Ilersich, tel. 238-4108

Vice President: Ed Anderson
Sec.-Treas.: Rudy Pivik
Rec. Secretary: Leona Nocifera
Music Director: Joe Samsa
Auditors: Dennis Madigan, Joe Samsa

Public Relations: Bill Zmrazek, Albina Capek
Members: Ella Samanich, John Carroll, Mimi Stibil, Joe Novak

Društvo upokojencev, Slov. pristave Pensioners Club of Slov. Pristava

Predsednik: Jože Dovjak
Podpreds.: Avgust Dragar
Tajnik: Frank Urankar, tel. 531-8982
Blagajničarka: Angela Bolha
Zapisnikar: Vili Zadnikar
Nadzorni odbor: Franček Gorenšek, Frank Kastigar, Vinko Vrhovnik
Odborniki: Stane Vidmar, Lojze Hribar, Jože Sojer, Angelca Hribar, Julka Mejač, Francka Kristanc, Mary Vrhovnik, Tončka Urankar, Tone Oblak, Marija Koren

Dramatska društva Dramatic Societies

ODBOR DRAMATSKEGA DRUŠTVA LILJA za leto 1987-1988

Predsednik: Matija Grdadolnik
Podpreds.: August Dragar
Blagajničarka: Marija Nemec
Tajnik: France Hren, 1822 Sunset Drive, Richmond Heights, OH 44143.

Zapisnikar: Miro Odar
Programski odbor: Ivan Hauptman, Srečko Gaser, Peter Dragar, Ivan Jakomin, Zdenka Zakrajšek, Mojca Slak, Janez Tominc
Odrski mojster: Slavko Stepec
Arhivar: Srečko Gaser
Točilnica: Tone Stepec, Miro Celestina, Rudi Hren, Stefan Rezonja
Rediteljja: Jože Tomc, Matija Hocevar

Knjižničar: Srečko Gaser
Sportna referenta: Frank Zalar st., Frank Zalar ml.

Kuhinja: Anica Nemec, Marija Hocevar, Julka Zalar

Nadzorni odbor: Viktor Kmetič, Stane Krulc, Frank Zalar st.

Seje prvi ponedeljek v mesecu, ob 8. uri zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

LADIES AUXILIARY SLOVENIAN SOCIETY HOME RECHER AVE., EUCLID, O.

President: Christine Kovach
V. President: Tillie Nosse
Secy-Treas.: Mary Šter, 1871 Rush Rd., Wickliffe, O. 44092, tel. 944-1429

Rec. Secy.: Marica Lokar
Audit Comm.: Marge Koss, Danica Hrvatin, Norma Hrvatin
Shrimp & Fish Fry every Friday from 11 a.m. to 8.30 p.m. Also on the menu are goulash & polenta, sauerkraut & sausages, breaded pork & breaded chicken

WATERLOO BALINCA CLUB

President: Frank Zgonc
Vice President: Stanley Preslan
Corres. Secy.: Ed Lah
Rec. Secy.: Mark Vesel
Treasurer: Mary Zgonc
Cooks: Emma Grk, Mira Puhali, Dušano Grbac
Trustees: John Jackson, Tony Tolar, Frank Sluga
Meetings are called by the officers. Annual membership dues are \$5.00. New members welcome.

S.K.D. TRIGLAV

Milwaukee, Wisconsin

Duhovni vodja: Rev. Dr. Joseph Gole
Predsednik: Jože Kunovar
Podpreds.: Ivan Bambič
Tajnica: Helenca Frohna
Zapisnikarica: Marija Kadunc
Blagajničarka: Milka Modic

Upravnik parka Triglav: Franjo Mejač

Pomočnik upravnika Parka: Stan-ko Yaklic

Pevovodkinja: Mara Kolman
Športni referent: Frank Rozina

Zastopnik S.K.D. Triglav pri USPEH: Jože Kunovar

Dopisnik za Ameriško Domovino: Alojz Galič

Bara: Dan Mejač
Kuhinja: Loni Limoni

Nadzorni odbor: Karel Maierle, Rezi Kotar, Janko Limoni

Razsodišče: Ludvig Kolman, Luke Kolman, Janko Levičar

BALINCARSKI KROŽEK SLOVENSKE PRISTAVE

Predsednik: Lojze Mohar
Podpreds.: Lojze Hribar
Tajnica: Lenka Mišmaš
Blagajnik: Tone Škerl
Odborniki: Ani Breznikar, Vera Znidaršič, August Dragar, Angelca Hribar, Mici Mohar, Stane Svajger, Cilka in Tone Svigelj, Tončka in Ivan Berkopec, Minka in Viktor Kmetič, Janez Suhadolnik, Milena Jarc
Nadzorni odbor: Jože Dovjak, Jože Sojer, Ferdo Sečnik
Seje se vršijo po dogovoru

KOLENDAR društvenih prireditev

APRIL

8. — Pevski zbor Zarja priredi koncert z večerjo in plesom v SDD na Recher Ave. Igra Vadjalov orkester.

9. — Dramatsko društvo Lilija poda veseloigro »Težke ribe« v Slov. domu na Holmes Ave. Pričetek ob 3.30 pop.

15. — Primorski klub priredi »Primorski večer« v SND na St. Clair Ave.

16. — Fara Sv. Vida sponzorira zajtrk s klobasicami in omletami in sicer po vsaki maši.

22. — Pevski zbor Korotan priredi svoj spomladanski koncert ob 7. zv. v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

22. — Pevski zbor Jadran ima koncert z večerjo in plesom v SDD na Waterloo Rd. Igra Eddie Rodick orkester.

22. — Direktorij Slov. doma na Holmes Ave. priredi večerjo in ples na čast moža in žene leta.

23. — St. Clairski upokojenci prirede svoje letno kosilo v spodnji dvorani SND na St. Clairju. Serviranje od 1. do 3. pop. Zabava do 5. pop.

30. — Fara Marija Vnebovze-ta in direktorij Slov. doma za ostarele priredita kosilo v Slov. domu na Holmes Ave. Serviranje od 11.30 do 2. pop. Prebitek namenjen Domu za ostarele.

MAJ

14. — Pevski zbor »Slovenska pesem« priredi koncert v semenišču v Lemontu, po šmarnicah.

19. — Slovenski dom za ostarele na Neff Rd. ima letno sejo v spodnji dvorani SDD na Waterloo Rd.

28. — Društvo SPB Cleveland priredi Slovenski spominski dan s sv. mašo pri Lurški Materi božji na Chardon Rd., Euclid, O.

JUNIJ

4. — Otvoritev Slovenske pristave, na SP.

11. — Slov. šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski prisatvi. Sv. maša na S.P. opoldne, nato piknik.

17. in 18. — Tabor DSPB Cleveland poda spominsko proslavo za pobite Slov. domobranci in vse žrtve komunistične revolucije, na Orlovem vrhu Slovenske pristave.

25. — Piknik ohajske KSKJ federacije na farmi sv. Jožefa na White Rd., Willoughby Hills, O. Igrajo »Button Box Players«.

25. — S.K.D. Triglav, Milwaukee priredi prvi piknik na svoji pristavi.

JULIJ

1. in 2. — Pristavska dneva, na Slovenski pristavi.

9. — Misijonska Znamkarska Akcija priredi piknik na

Slovenski pristavi. Začetek piknika s sv. mašo ob 12. uri opoldne.

9. — Misijonski piknik MZA v Milwaukeeju, na pristavi SKD Triglava.

14., 15. in 16. — Fara Sv. Vida priredi poletni festival.

30. — Belokranjski klub priredi piknik na Slovenski pristavi. Igra Tony Klepec orkester.

AVGUST

13. — ADZ priredi Družinski dan piknik na svojem letovišču v Leroy, O.

13. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, priredi drugipiknik na svoji pristavi.

SEPTEMBER

9. — Fantje na vasi prirede koncert v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

10. — ADZ priredi Pečenje školjk na svojem letovišču v Leroy, O.

17. — Oltarno društvo pri Sv. Vidu priredi kosilo v svetovidski dvorani.

17. — Vinska trgateg na Slovenski pristavi.

24. — Društvo SPB Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

24. — Slovensko ameriški kulturni svet priredi Slovenski večer v SND na St. Clair Ave.

24. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, priredi Vinsko trgateg na svoji pristavi.

OKTOBER

21. — Tabor DSPB Cleveland priredi svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

22. — Občni zbor Slovenske pristave.

28. — Štajerski klub priredi martinovanje v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. Igra orkester Veseli Slovenci.

NOVEMBER

11. — Belokranjski klub prireja martinovanje v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. Igra Tone Klepec orkester.

11. — Pevski zbor Jadran priredi koncert z večerjo in plesom v SDD na Waterloo Rd. Igra Fred Kuhar orkester.

DECEMBER

1. — Slovensko ameriški kulturni svet prireja predbožično srečanje s škofom Pevcem na semenišču Borromeo.

3. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, priredi miklavževanje.

30. — Pevski zbor Korotan poda igro »Noč božična, sveta noč« v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

